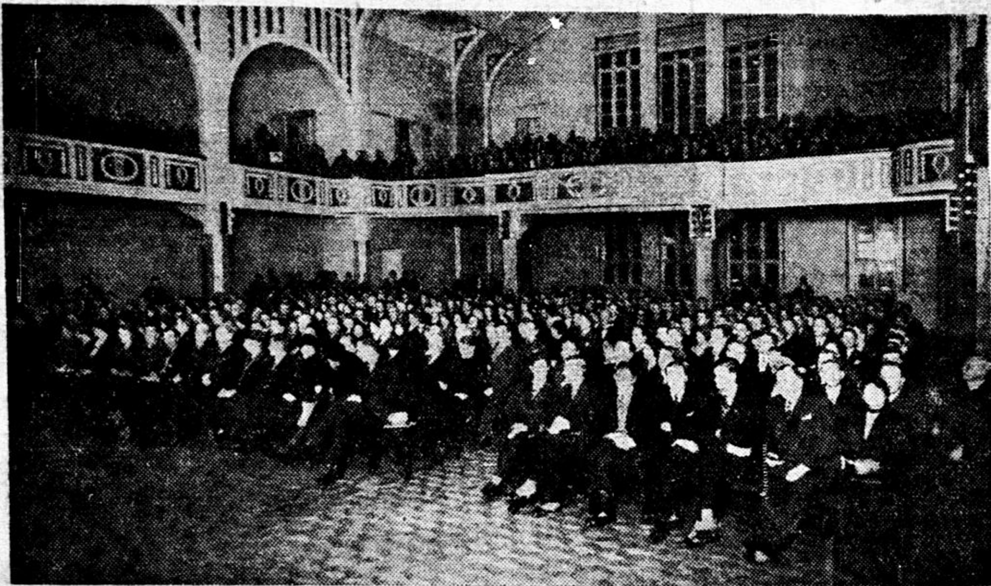
HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina helmikuun 22. pnä | PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA | 2:nen vuosikerta ■ 1934 No 8

Osa tuhatpäisestä kuulijajoukosta SKJ:n suurkokouksessa Heimolassa 19. 2. 1934.

Onnistunut suurkokous Heimolassa.

Tuhatmääräinen yleisöjoukko.

Kalsta selosteli kahdessa eri esitelmässään havainnollisesti SKJ:n aatetta, ja politiikkaa, joitten varassa talouselämä voidaan eheäksi rakentaa.

Viime maanantaina eli tk. 19 pnä oli SKJ suurkokous Heimolan juhlasalissa. Vaikka kokouksen oli määrä alkaa vasta kello 20, niin siitä huolimatta jo ennen kello 19 oli kuhinaa Heimolassa kovasti, jokainen riensi hankkimaan itselleen lippua ja istumapaikkaa. Ja kuten sanottu, ennen alkua oli salin samoin kuin parvekkeittenkin istumapaikat viimeistä paikkaa myöten täytetty.

Kokouksen aloitti SKJ oma torvisoittokunta, joka kokouksessamme oli ensi kerran esiintymässä. Ja ihmeellistä kyllä, vaikka torvet ostettiin vasta kuusi päivää aikaisemmin, niin verrattain hyvin pojat jo puhaltelivat.

Tervehdyspuheen piti tukiv. Tilus, puhuen alkavan kokouksen merkityksestä, lausuen samalla runsaslukuisen yleisön tervetulleeksi. Fanfarin puhallettua vartija Säde astui puhujapaikalle. Puhujan ohjelmassa määrätty puheen aihe oli »Kuinka vapaamuurarit ja rahavalta soluttivat kansanliikkeen». Puhuja lähti Suomen Lukon perustamisesta, selostaen sen syntyjä ja vaiheita, siirtyen sitten kansanliikkeeseen yleensä ja Lapuan liikkeen syntyyn ja sen kehitykseen ja n.s. Mäntsälän viikkoon. Pitkin matkaa puhuja todisteli, miten itsekkyys ja oma etu olivat olleet suurimpana vaikuttimena liikkeitten johtajissa, joka seikka myöskin oli ne johtanut perikatoon, vaikka liikkeet aloittivat toimintansa epäitsekkäässä mielessä kansan hyväksi. Johtomiehiksi liikkeisiin ilmaantui pian vapaamuurareita, pankkiherroja tai puutavaratrustien johtohenkilöitä, joille oma etu oli kysymyksessä ja kansan etu oli toisarvoinen. Ehkäpä jossakin tapauksessa näitten johtoherroilla oli, mainitsi puhuja, joskus pelko, jotta kansan terve ja kokonaisuutta ajatteleva aines pääsee liian määrääväksi ja siten voi vahingoittaa johtavien yksityistä etua, s.t.s. rahamahdin ja puoluepomojen valtiutta ja itsekkyyttä. Puhuja sai pitkin matkaa tämän tästä hyväksymishuutoja osakseen.

Sen jälkeen soittokunta puhalsi »Horst Wessellin« ja fanfarin, jonka jälkeen yleisön osoittaessa suosiotaan astui puhujakorokkeelle järjestön johtaja **Kalsta.** Esitelmää varten oli varattu isot taulut, joissa esitys jaettiin 3 eri ryhmään. 1. ryhmä käsitteli **aatteen** s.t.s. o h j e l m a n, jossa käsiteltiin kokonaisuuskäsitettä, omistusoikeutta, toimeentulomahdollisuutta, talouselämää (kansaa varten), rahataloutta, maataloutta, jotka kaikki muodostivat yhteisesti **uuden maailmankatsomuksen** ja sen perusteella syntyy **uusi politiikka;** 2. ryhmä oli p i i r u s t u k s e t, joissa näemme järjestötoiminnan, ammattiryhmityksen, talousryhmän ja kulttuuriryhmän, jotka yhteisesti muodostavat **yhteishyvän politiikan,** mikä ehjänä ja täydellisenä synnyttää 3. ryhmän, **talouselämän,** rakennuksen, missä talousryhmät toteutuvat, sopusointu ja tasapaino palautuvat, jotajaperiaate ja pätevyys tulevat oikeuksiinsa, kansan yhteystunto kasvaa. Noin **aatepolitiikka ja talouselämä** synnyttävät järkevän laillisen vallankumouksen, josta todella syntyy **ISÄNMAALLINEN ITSEHALLINNOLLINEN JA ELIMELLINEN TALOUSELÄMÄ.**

Tämä muodosti puhujalle illan esitysten rungon. Esitys oli jaettu, kuten sanottu, kahteen eri jaksoon, joista ensimmäisessä jaksossa puhuja selvitti SKJ-aatetta, aina kertoillen puolueitten ja erikoisesti IKL:n suhdetta tämän aatteen näkemykseen ja samalla osoittaen, miten IKL:n ohjelma on osittain jäljennös SKJ:n ohjelmasta. Jäljennöksessä oli aina jätetty osia kokonaan pois tai sitten muutettu n.s. puolueohjelmaa ja yksityisetua palvelevaksi.

15 min. väliajan jälkeen johtaja jatkoi esitelmää, kohdistaen puheen toisen osan politiikkaan eli kuten edellä jo mainittiin, niihin piirustuksiin, joitten avulla SKJ pyrkii toteuttamaan yhteishyvän politiikkaa, samalla jälleen todistellen, miten minkään puolueen toiminta ei koskaan tuo esille perusteellista näkemystä, jolle voisi rakentaa eheän talousrakennelman.

Lopuksi puhuja selosteli, miten SKJ-aatteen voimalla syntynyt politiikka voi kehittää talouselämän rakennuksen, josta syntyy koko kansan etua ja kokonaisuutta palveleva elimellinen elämä, joka on hävittänyt kansasta itsekkäät yksilöt ja yksilön pyyteet. Vielä oli lyhyt aika keskusteluun varattu ja tehtiin silloin kyselyitä ja käytettiin puheenvuoroja aika runsaasti, joihin johtaja vastasi.

Kokous jätti läsnäoleviin varmasti voimakkaan ja vakuuttavan vaikutuksen, sillä usea kokouksesta poistuessaan totesi, että se aate ja ne pyrkimykset, jotka ovat SKJ:n päämääränä, ovat eheitä ja oikeita ja että ne todella kestävät arvostelun ja tulevat saamaan kansan kannatuksen.

Kotimainen työ ja omat työntekijät kunniaan.

868 ulkomaalaista teknikkoa Helsingissä.

Näin kotimaisen viikon kynnyksellä on syytä kiinnittää huomiota kotimaisen työn ja tuotannon ohella myös kotimaisiin työntekijöihin, joiden toiminnan haitaksi on meillä vielä liian paljon ulkomaalaisia eri ammatin harjoittajia. Tilanne on tällä hetkellä sangen surkea, kun työttömien lukumäärä on yhä kasvamassa eikä valtiovallan taholta ole näkynyt tarpeeksi reipasotteisia tekoja epäkohtien poistamiseksi, eri tahoilta tulleista valituksista huolimatta.

Kuvan tilanteen surkeudesta saa esim. teknikkojen alalta. Äskettäin on Sosialiministeriön puoleen käännytty ulkolaisia koskevassa asiassa. Suomen Teknikot r.y:n taholta on jätetty pitempi kirjelmä tilastonumeroineen teknillisillä aloilla toimivista ulkomaalaisista ja toivomuksineen työlupien ehdottomaan rajoittamiseen. Kirjelmän nojalla olemme tilaisuudessa julkaisemaan muutamia tilastotietoja, jotka selvästi valaisevat asiaa ja varmasti herättävät ihmettelyä laajoissa piireissä. Käsillä oleva tilasto koskee vain Helsingin kaupunkia ja käsittää se kokonaista 868 nimeä, kansallisuuksittain jakautuvat nämä henkilöt seuraavasti:

Ruotsal. 356, saksal. 228, tanskal. 65, eestil. 64, norjal. 26, puolal. 26, italial. 26, englantil. 20, latvial. 14, sveitsil. 13, tshekkoslov. 6, hollantil. 6, P. Amer. Yhdysv. 6, liettual. 6, itävaltal. 2, ranskal. 2, unkaril. 1, danzigil. 1.

Vähentämällä kokonaismäärästä kuolleiden, hylättyjen ja Suomen kansalaisiksi otettujen määrän 34 jakaantuvat työlupien määräajat seuraavasti:

Vuodelta 1933 ratkaisematta 93.

V. 1934 jää: tammik. 40, helmik. 156, maalisk. 115, huhtitk. 20, toukok. 28, kesäk. 2, heinäk. 2, elok. 1, syysk. 16, lokak. 29, marrask. 20, jouluk. 1, yhteensä 430. V. 1935 76. V. 1936 235.

Toimipaikkoihin nähden ovat seuraavat virastot ja liikeyritykset huomattavimpia:

Helsingin kaupungin laitokset:

Raitiotiet 6, puhelinlaitos 6, sähkölaitos 4, rakennuskonttori 3, hätäaputyöt 1. Yhteensä 20.

(Jatk. siv. 2.)

AJAN SUUNTA, IKL ja Heimolan kokouksemme 19.2 34.

»Koska kalstalaiset ovat ilmoittaneet pitävänsä ensi maanantaina väittelytilaisuuden Heimolassa IKL:n kanssa, tiedotetaan, että IKL ei ole missään tekemisissä tämän kokouksen järjestämisen kanssa.»

Suomen Kansan Järjestö vuoden toiminnallaan ei ole saanut vielä mainintaa puoluelehtien taholta muutoin, kuin pari kolme kertaa, kun on tapahtunut jokin rikos, jossa kalstalainen on ollut mukana. Silloin on tapaus kelvannut koko järjestön mustaamiseen. Mutta suurin piirtein voi sanoa, olemme sanomalehdistön taholta saaneet olla rauhassa. Pääkaupungin lehdistö on pysynyt meistä hiljaa. Sillä on ollut sanomista, kaikista pienen pienistäkin asioista, mutta meidän toiminnastamme, uusista aatteista, kokouksistamme, joissa on ollut suuri yleisömenestys, tuhansia osanottajia (Hesperian viime kesän kokouksessa n. 5.000), ei meidän niiden omasta mielestä täyspainoisilla uutislehdillä ole ollut mitään sanottavaa. Onko se johtunut omahyväisyydestä, pelosta totuuden julkitulosta vai tarkoituksesta tappaa aatteemme vaitiololla. Ajan Suunta on noudattanut samaa politiikkaa. Kumminkin oli siinä t.k. 16 pnä kirjoituksemme alussa siteeraamamme kappale. On vaikea ymmärtää, mistä se on joutunut. Me emme ole koskaan, kuten mainitussa kappaleessa väitetään, ilmoittaneet pitävämme väittelytilaisuutta IKL:n kanssa vielä vähemmin olisimme ajatelleet pitävämme yhteisen kokouksen IKL:n kanssa, sillä me tiedämme, ettei IKL:n johto uskaltaudu meidän kanssamme väittelyyn, niin kernaasti kuin me sitä haluaisimmekin.

Tähän kirjoitukseen emme kumminkaan ryhtyneet yllämainitun aiheettoman kappaleen johdosta, vaan eräistä viimeisen Heimolan kokouksen yhteydessä sattuneista kohtauksista.

Kun ihminen herätetään väkisten kesken untaan, niin on se vastenmielistä, ihminen tahtoo sitä edelleen jatkaa. Mutta kun ihminen koetetaan herättää poliittisesta unesta tai kun häntä pudistellaan siitä, että hän on tuudittautunut itse sekä tuudittanut toiset väärään poliittiseen uskoon, niin herääminen tuntuu katkeralta tai suorastaan pelottavalta. Silloin ihminen koettaa kaikin keinoin pysyä entisessä kiinni. Hän lopulta häkeltyy ja tarttuu oljenkorteenkin ja paljastaa itsensä auttamattomasti. Rauhallisissa oloissa, jolloin on

(Jatk. siv. 2.)

MASSAT JA VALTIO korporativisessa järjestelmässä.

GUIDO BORTOLOTTO.

Saksalaisessa aikakausilehdessä *»Erwachen des Europa»* (»Herääva Eurooppa»), jota julkaisee *»Der Nationalsozialistisch-faschistische kulturverband»* (»Kansallissosialistis-fascistinen kulttuuriliitto») niminen yhdistys, italialainen *Guido Bortolotto* on julkaissut seuraavassa suomennetun kirjoitelman, jossa hän, muuten Rooman Yliopiston poliittisen tiedekunnan professori, selvittää korporatiivista valtioajatusta ja sen suhdetta massoihin.

Massojen ongelma, niiden organisatio ja psykologia on läheisessä yhteydessä ihmisten ja yhteiskuntaryhmien elämän kehityksen kanssa. Teema on vanha ja uusi, koska massoilla on aina ollut suuri vaikutus valtioiden elämään, vaikkakaan tämä vaikutus ei aina ole ollut yhtä intensiivinen. Massaongelmalla ei ole ainoastaan ahtaampi, sosiologinen ja poliittinen merkitys, vaan myöskin yleinen merkitys.

Mutta massaongelmaa ei saa eroittaa johto-ongelmasta (das Problem des Führertums). Molemmat ongelmat on yhdessä tutkittava ja ratkaistava. Jos sosialipolitiikan tarkoituksena on kohottaa massojen tasoa, niin on edellytettävä, että se voi aikaansaada yhtenäisyyden massojen tahdonilmausten ja tekojen sekä johtajien tahdonilmausten ja tekojen välillä. Jos tätä yhtenäisyyttä ei ole olemassa, niin uhkaa kriisi.

Jokaista kriisiä seuraa uusi massojen rakenne (struktur) ja uusi johtajien valikointi. Jokainen kriisi syntyy massojen tarpeesta ja kaipuusta ja loppuu johtavien kansankerrosten uudelleen organisointiin. Ja niin tulee ollakin. Sosialinen elämä muuttuu itsensä organisoivasta kokonaisuudesta hallitsevaksi synteesiksi; tottelevasta massasta käskeväksi vähemmistöksi. Nämä kaksi elementtiä ovat siis elämän ja kehityksen välttämättömyydellä eroittamattomasti toisiinsa liitetyt.

On sanottu, että nykyään massa on sosialisen elämän etunenässä. Se on oikein. Mutta on sanottu vielä, että massa on ottanut vallan käsiinsä, että se ei anna enää johtaa itseään vaan torjuu kaiken johdon ja että se harjoittaa kaikkien sosialisten arvojen lakkaamatonta tasapäistyttämistä (Nivellienung) ja taistelee jokaista johto- tai hallituskerroksen muodostumista vastaan. Täten on syntynyt ajatus massojen vaarallisuudesta ja epäkansallisuudesta, koska massa, niin sanotaan, tuntee itsensä ainoastaan luokaksi eikä kansakunnaksi ja siksi taistelee muita yhteiskuntaluokkia ja valtioita vastaan. Mutta ei ole totta se, että massat pohjaltaan olisivat vaarallisia. Ne ovat tulleet vaarallisiksi vasta kapitalistien ja kapitalistisen talouspolitiikan vaikutuksesta, joka ei ole tahtonut sallia niille kehittymis- ja nousumahdollisuuksia. Toiselta puolelta marxistis-sosialistiset ideologit ja johtajat ovat tehneet massat vaarallisiksi, koska heidän etuihinsa on kuulunut tämän massojen vaarallisuuden hyväkseenkäyttö. Ei ole myöskään totta se, että massat olisivat epäkansallisia. Päinvastoin, massalla on väärentämätön vaistomainen tunne kahteen asiaan: kansalliseen solidariteettiin ja sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen. Aikaisemmin oli Italiassa oikeistopuolueissa vallassa vain kansallisen solidariteetin tunne ja vasemmistopuolueissa vain sosialisen oikeudenmukaisuuden tunne. Mutta oikeistopuolueet näkivät pian, että kansallisella solidariteetilla ei saavuteta mitään ilman sosialista oikeudenmukaisuutta ja vasemmistopuolueet tunnustivat, ettei ilman kansallista solidariteettiä ei mitään sosialista oikeudenmukaisuutta voinut olla olemassa. Fascismi, joka on sekä oikealle että vasemmalle suuntautuva liike, tyydyttää korporatiivisessa järjestelmässä nämä massojen molemmat tendenssit ja yhdistää massojen kurinalaisen organisation ja johdon lujan rakenteen avulla sosialiset voimat kansalliseksi kokonaisuudeksi.

Ei myöskään ole totta se, että massa kaihtaisi johtoa saadakseen tasapäistymisen aikaan. Asia on päinvastoin, sillä liberalisessa ja demokraattisessa hallitusjärjestelmässä valtion ja yhteiskunnan johtajat ovat jättäneet velvollisuutensa täyttämättä ja johtajatehtävänsä suorittamatta. Johtajien puute, heidän kykenemättömyytensä ja usein heidän pelkuruutensa ovat rohkaisseet massaa uskomaan voivansa demokraattisten teorioiden erheellisten vaatimusten nimessä hallita itse itseään. Mutta massan ajatteleminen itsehallintokykyiseksi ei ole mitään muuta kuin puhdas kuvitelma ja naivi demokraattinen ihanne, sillä tosiasia on se, että massoja on hallinnut harvalukuiset miehet, joita massat ovat mielellään seuranneet, koska heidän ylivoimaisuutensa on antanut heille voimaa, heidän arvovaltansa valtaa ja tarmonsa päättäväisyyttä.

Elämä ja kokemus on meille selvästi

(Jatk. siv. 4.)

Tää korutont' on kertomaa.

Siitä onkin jo moniaita vuosia vierähdellyt, kun allekirjoittanut on joutunut iltojaan istuskelemaan kahdensadan kaikkivaltiaan parlamentin piippuhyllyllä. Ja mitä taas noihin permantopaikkoihin tulee, niin niistä on minut kohtalo onnistunut aina varjelemaan. Tästä huolimatta olen kuitenkin kiertokouluvuosiltani lähtien halulla hartahalla seuraillut tasavaltamme ja jo aikoinaan suuriruhtinaskuntamme niitä rientoja, joita viisaassa kielenkäytössä pruukataan nimittää politiikaksi ja jonka hollaamisessa tarpeeksi punaisia viiruja saaneet kansalaisemme ovat olleet ihan niinkuin etumiesten asemissa. Sanotusta kiinnostuksesta lieneekin perisynnin tavoin johtunut, että edesmenneinä vuosina, jolloin nuo kansanvalitut joutuivat olemaan kortteerimiehinä ensin Palokunnan talolla ja sittemmin Heimolassa, kuluttelin uutterasti housujani lehterien istuimilla, koettaen samalla kuulla sanan ja kätkeä sen. Kai noista illanvietoista jotain lie aikoinaan jäänyt mieleenkin, mutta elämän taipaletta tarsiessa ei siitä varmastikaan ole ollut paljoakaan hyötyä, ei ainakaan särpimen lisäkkeeksi. Mutta kaikella on ollut oma aikansa, ei toimita **murehtia muinoisia**

Vanha suomalainen sananlasku sanoo, että maa perii omansa. Tuo näyttää pitävän paikkansa kuvaannollisessakin suhteessa. Kun näet tässä viime viikon tiistaina pääsin leipäsouvistani vapaaksi siinä yhdeksän korvissa illalla ja aijoin painella mörskääni, joka ymmärrettävistä syistä on viime aikoina kaikessa vaatimattomuudessaan sijainnut hyvinkin jumalan selän takana, niin eikös vain parlamentin ohi kulkiessani vanhat muistot heränneet! Talo, jossa valot paloivat niinkuin aikoinaan Flekkesteinin liitassa, veti puoleensa kuin paras magneetti. Sattui vielä niin onnellisesti, että plakkarissani oli sanomalehtimieskortti, jonka voimalla sivuutin pitkät jonot ja oviaukkoja visusti vartioivat keruupit. Minun ei tarvinne tässä rahvaalle ruveta selitttlemään, mikä päivä tuo viime tiistai oikeastaan oli, vaikka sillä prikulleen otettuna oli yhtä monta merkityksestä kuin Nummisuutarien Eskon häillä. Silloinhan tasavaltamme tavallinen kansa vietti mm. laskiaista hernerokkineen ja siansorkkinen sekä lasketteli mäkeä kaatuen tai kaatumatta. Mutta tällaiset mertitykset ovat yhtä pieniä kuin rääpykset joulukaloiksi. Pääasiahan sittenkin oli, että viime laskiaistiistaina, joka kaiken hyvän päälle sattui olemaan päivämäärältään hieman onneton, toisin sanoen kolmastoista, meidän eduskuntamme pyhitti kyseellisen päivän ja — niinkuin paremmanpuoleisissa kemuissa aina on ollut asianlaita — myöskin seuraavan yön korkeille aamutunneille saakka n.s. Mäntsälän viikon kaksivuotismuistoille, vieläpä niin perusteellisesti, että aika loppui sittenkin kesken. Asiaa päätettiin jatkaa, niinkuin hyvät totutut tavat vaativat, vain sillä pikkuisella eroituksella, etteivät isät kokoontuneet myöhemmin »jonnekin muualle». Paikan vaihtaminen ei kai olisi pitoja parantanutkaan, sillä harvoinpa pitovieraille tarjottaneen niin lokosia oloja, että saunat ja sohvatkin on talon puolesta, muusta hyvästä puhumattakaan.

No ei siis muuta kuin kapusin portaat ja työntäydyin parvekkeelle muun kuulijakunnan joukkoon. On tässä vaikeata sanoa, kuinka mallikelpoinen järjestys lehtereillä yleensä on, mutta ainakin sillä kertaa näyttivät asiat olevan viturassa. Siellä oli kyllä parvekkeen erään osaston, joka oli köydellä oikein eroitettu, kyynärpääkaiteeseen lyöty iso plakaatti, jossa seisoi präntättynä: Ainoastaan Sanomalehtimiehille Erikois Lipuilla, mutta tästä huolimatta olivat tuonkin osaston miltei viimeistä istuinta myöten soluttaneet »isänmaalliset» nuorukaiset ja kauniimpaan sukupuoleen kuuluvat älläläiset. Voihan olla mahdollista, että kaikki olivat sanomalehtimiehiä, mutta murheen merkkinä on totta totisesti pidettävä, jos tämänkin alan valtikka on noin suuressa määrässä joutunut naisten heilutettavaksi ja juuri IKL:n koulukunnassa. Sain kuitenkin paikan joten kuten ja pääsin volkistelemaan sinne valittujen valtakuntaan. Ja jos hyllyt olivat tupaten täynnä, niin oli sali sitä tyhjempi: ei siellä ollut havaittavissa kuin siemenpuuasento, ja sekin huononpuoleinen. Nekin harvat, jotka siellä istuskelivat, lueskelivat päivän aviiseja tai toimivat muissa »etustustehtävissään». Mutta puheenvuoroja kyllä käytettiin. Ja kun yksi kiipesi pöntöstä alas aikansa paukuteltuaan ja saatuaan tarpeelliset sekä tarpeettomat välihuudahdukset, oli jo toinen valmis astumaan remmiin. Se, joka virkansa puolesta oli pakoitettu »muistopuheita» kuuntelemaan sekä muodollisesti että asiallisesti, se onneton oli puhemies kaksine apulaisineen. Varsinaiset juhlavieraat näyttivät väsähtäneiltä, ja sitä enemmän, mitä pitemmälle tunnit kuluivat. Heillähän oli monella puheet jo valmiina, mahdollisesti lehdillekin jo lähetettyinä, jotenka ei sanottavasti tarvinnut kuunnella sitä, mitä mielipuolta joku toinen tolkutti. Tulin pakostakin ajatelleeksi, kuinka paljon lehteriyleisökin voittaisi, jos nuo valmiit latikat julkaistaisiin lehdissä esim. pari päivää aikaisemmin. Lehtereitä voitaisiin pienentää, ja itse menettely olisi rinnastettavissa nykyaikaisissa kongresseissa noudatettuihin muotoihin. Eihän tällaisesta myöskään kansanvallan ja parlamentarismin pitäisi kärsiä. Silloinhan lyötäisiin salat julki aikanaan ja pelastettaisiin tämä tasavalta jo etukäteen mahdollisesta vaarasta.

Seurasin tuota muistoistuntoa kello kahteen asti aamulla. Muutamat kohdat eräitten puhujain »muistosanoista» jäljensin plokkiini ja toivon voivani niitä tilaisuuden tullen tämän lehden lukijoille serveerata. Useat puheethan on julaistu kokonaisuudessaan asianomaisissa lehdissä, jotenka niitten selostus tältä tiimalta olisikin liian tuoretta ja tunnettua. Ja sitä paitsi: kaikki merkit viittaavat siihen, että Mäntsälän rehkajaisista tulee puhetta vielä vastaisuudessakin. Silloin on hyvä, että viimeisen »juhlaistunnon» parhaat puheet annetaan ulos hiukan lämmitettyinä. Tällöin ne ehkä maistuvat hiukan paremmilta ja joutuvat tavallaan ylöskeitetyn kaalisopan asemaan. Kokonaan toinen asia on, tulevatko ne henkilöt sekä puolella että toisella, jotka tämän sopan alkajuuren ovat laittaneet ja myöhemmin suurustaneet, siihen yhtä hanakasti kuin nyt lusikkansa pistämään. Aika on näet sellainen, että se väliin asiat parantaa, mutta yhtä usein se ne pahentaakin.

Kävelin aamuyöstä kotiin. En mahtanut sille mitään, että aatoksissani liikkui muutakin kuin jonkin suurella touhulla juhlitun viikon muistoja. *Niin kauan kuin tämä kansa vain muistelee ja unohtaa nykyisyyden ja tulevaisuuden, voi käydä niin, että se itsekin on vain muisto.* Enpä sano enempää.

SIKRA.

VIIKON UUTISIA

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän h a k e m i s t o n, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

15. 2. Ulkoministeri Hackzell on varoittanut sanomalehdistöä totuudenvastaisilla uutisillaan vaikeuttamasta ystävällisten välien solmiamista ja säilyttämistä ulkovaltojen kanssa. Aiheena tällaiseen varotukseen ovat olleet m.m. n.s. myrkytystapaukset ja kummituslentouutiset.

*

16. 2. Mikkelin lääninarkiston hoitajan, rouva Katri Langinkosken tileissä on todettu olleen 400.000 mk. vajaus, jonka sukulaiset ovat täyttäneet. Raastuvanoikeus on myös käsitellyt asiaa ja tuomitsi rouvan menettämään virkansa.

Mihin vajauksen aiheuttamat varat ovat käytetyt, ei ole tiedossamme.

Mainita sopii, että mainittu rouva oli arvoa nauttiva henkilö paikkakunnalla, ollen m.m. paikallisen Lotta-Svärd yhdistyksen ja IKL:n johdossa paikkakunnalla. Johtuneeko siitä, että asia on koetettu pitää salassa.

*

17. 2. Valtioneuvosto on maatalousministeriön esittelyssä muuttanut viime tammikuun 25 p:nä tekemäänsä päätöstä maataloustuotteiden vientipalkkioista v:lle 1934 siten, että voin palkkiota on korotettu Smk. 1:50 kiloa kohti ja juuston palkkiota vähennetty Smk. 1:— kiloa kohti, joten vienti palkkioksi tulee voille 6:50, juustolle 1:50, kananmunille 2:50, suolatulle ja savustetulle sian lihalle 3:25 ja muunlaiselle sianlihalle 2:50 kiloa kohti.

*

17. 2. Maatalousneuvos K. J. Ellilän puheenjohdolla toiminut asiantuntijalautakunta, jonka tehtävänä oli laatia ehdotus kotieläintuotteiden hintojen tukemi-

Siunauksellisen vallankumouksen kantaja.

Kansat joutuvat elämänsä kulussa taitekohtiin, joista historia käyttää nimeä vallankumous. Maailmansota seuraamuksineen paljasti voimakkaita vallankumoussairaustapauksia ja sen jälkeen ei tuo tauti ole ihmiskuntaa jättänyt, vaan pikemminkin muodostunut eräänlaiseksi kaikkia kansoja järkyttäväksi kulkutaudiksi.

Elimellinen olento ei sairasta, ellei sen elimistössä ole vikaa. Euroopan viimeaikaiset tapahtumat Saksassa, Espanjassa, Itävallassa, Ranskassa, Virossa j.n.e. näyttävät selvästi kansojen tuskailevan raskaiden sisäisten käymistilain merkeissä. Kansakunta kokonaisuudessaan on suuri monimutkainen, luonnonlakien alainen, kasvullinen luonnos. Jos sen elimistöön muodostuu kasvannaisia, epäterveet tottumukset ja kansalliset heikkoudet kehittyvät luonnonvoimaisesti, inhimillistä älyä hallitsevat kangistuneet kaavamaisuudet, jopa tieteenkin nimellä, sensijaan että niiden tulisi tuntea itsensä suurten elämän lakien ja aina kehittyvän ihmiskunnan palvelijoiksi, ovatkin muodostuneet sen hallitsijoiksi. Lopulta herää kansakunnan elimistössä vastavoimia tekemään luonnon lakien pakosta puhdistustyötä. Silloin kansakunta alkaa elää sairautensa käännekohtaa ja ylimenokausi tulee näyttämään, ovatko sairauksien poistamistyötä kantaneet siunaukselliset tai tuhoavat voimat. Siten muodostuvat järkevät ja järjettömät vallankumoukset.

Järjellinen vallankumous hävittää eletyn ajan luomat heikkoudet. Sen parantava voima näyttäytyy kaikkia elämän aloja tervehdyttävänä aatteena. Eikä jää ainoastaan yhtä kansaa parantavaksi aatevoimaksi, vaan siirtyy myöskin niitä naapurikansoja palvelemaan, jotka ovat kypsiä vastaanottamaan uuden aatteen aamukellojen soiton. Kansalaisten uhrivalmiudesta riippuu, missä määrin se on valmistautunut kantamaan uuden virkistävän, elävöittävän aatteen siunauksellisena vallankumouksena kansakuntaansa palvelemaan vanhan murtuessa ja uuden elämän rakennustyötä alotettaessa. Vain elämän suuria lakeja palvelevan aatteen, uuden maailmankatsomuksen avulla on mahdollista luoda elämän kaikkia aloja virkistävä elinetujen tasapuolinen vaaliminen. Silloin herää uusi yhteishyvään, sosiaaliseen oikeutukseen pyrkivä politiikka ja kumoo parantavalla voimallaan ristiriitaiset tottumukset. Se katkoo omanvoitonpyyntöiset siteet. Tasoittaa kaikkien sodan kaikkia vastaan. Luopi tasapainon ja sopusoinnun, sekä lopuksi rakentaa valtakunnan elämälle ja hyvinvoinnille välttämättömän ehtymätöntä voimaa pulppuavan *kansakunnan yhteisyyden tunnon.* Tuon niin suuresti runoilijoidenkin ylistämän isänmaallisuuden. Jotkut kansakunnan elämän terveyttämiseen pyrkijät kuvittelevat löytäneensä tuon kansallisia voimia kasvattavan isänmaallisuuden ilman taistelua, aivan kädenkäänteessä. Se merkitsee heille ainoastaan eräänlaista mielenlaatua, jonka voi jokainen ilman muuta omaksua. Silloin ei tarvitse enää vaivautua minkään kaikkia *yhdistävän ja velvoittavan aatteen* levittämisessä kansalaisten tietoisuuteen, ei enää taistelua sen sovittamiseksi palvelemaan eri elineturyhmien kehitystä sopusointuiseen keskeiseen elämään. Tällaisia kansakunnan elämän tervehdyttäjiä voi täydellä syyllä sanoa *poliittisiksi puoskareiksi* ja jos niiden toiminta saa ylivallan, on murroskautena kansalla kannettavanaan järjetön vallankumous.

Ainoastaan kansakunnan osa soveltuu uuden pelastavan aatteen kantajiksi. Aina löytyy aineksia, jotka eivät milloinkaan voi käsittää kaikkia palvelemaan pyrkivän aatteen välttämättömyyttä ja sen elämän pohjaa luovaa merkitystä. Toisilta, jotka tämän ymmärtävät, puuttuu tarpeellinen määrä uhrimieltä ja sitä salatakseen ovat mieluummin vastustajia kuin oikeutetuksi näkemänsä aatteen kannattajia. Monen estää uusia aatteita hyväksymästä luulotellut siteet vanhaan järjestelmään ja lopuksi suurin joukko sentähden, että eivät itse ole tuota suurta oikeutettua ja kansakuntaa palvelevaa aatetta aikaisemmin tulleet huomanneeksi, eivät inhimillisyydessään tahdo tunnustautua sen kantajiksi toisten sitä tarjotessa. Näin kamppaillen kansakunta joutuu aika ajoittain näyttämään missä määrin se voi olla oman onnensa seppänä.

Niin pian kuin kansassa löytyy valppaita ja vapaita henkiä, jotka hiljaisuudessa kapinoivat vanhentuneiden tottumuksien ehdotonta auktoriteettia vastaan, on heidän noudattaen elämänsä velvoitusta sonnustaudutttava yhteisin voimin muodostamaan se lääkitsevä vastamyrkky, joka yksin on mahdollinen sisältäkäsin tervehdyttämään lahonneen yhteiskuntaruumiin. Joskin uuden aateratsun kannustamiseen tarvitaan kansamme jaloimmat, riippumattomat voimat, että voitaisiin mahdollisimman pian saattaa viesti kaikkien kansankerroksien tietoisuuteen, niin vielä suuremmat voimat vaaditaan sen hillitsemiseen. Niitä voimia on kansakunnan käytettävissä kuitenkin ainoastaan, mikäli niitä tuon virman ratsun ohjailussa on siihen kehittynyt. Vain taistelu voi uuden siunauksellisen aatteen saattaa kansakuntaa palvelemaan, vain se sama taistelu voi kasvattaa ne voimat, jotka voivat murroskauden luoman tilanteen kehittää siunaukselliseksi vallankumoukseksi.

KANSALLISEN KULTTUURIMME KUVASTIN.

*Todellista isänmaallisuutta kehitämme muistamalla esi-isiemme kulttuuria rakentavaa työtä ja sen tuloksia. — Kuluvan vuoden aikana tulee "Herää Suomi" joka numerossaan ylläolevalla otsikolla julkaisemaan sanottuun päämäärään tähtääviä kirjoituksia. Kehoitamme kansallista kulttuuriamme harrastavia henkilöitä, jotka voivat asettaa käytettäväksemme tarkoitusta varten sopivaa, **todellisesti arvokasta** historian, uskonnon, tieteen, taiteen, tekniikan, perintätapojen ym. aloilta, ottamaan yhteyttä toimitukseemme.*

Olemme lainaneet ollaolevan kappaleen *Aarno Karimon* teoksesta *"Kumpujen yöstä".*

VILJELYKSEN ALKU.

Suomessa on harjoitettu maanviljelystä jo suunnilleen 4000 vuotta. Mitä viljalajeja on vanhimpina aikoina viljelty, ei toistaiseksi tunneta. Vähäisestä alusta on kehittynyt kansamme pääelinkeino. Usein löytyy muinaiskansan asuinpaikkojen jätteitä ja kivisiä työkaluja nykyisiltä pelloilta. Helposti johtuu tällöin mieleen ajatus, että nykyisen pellon paikan on valinnut ja vähäistä viljelystään varten perannut kivikirveen mies, jonka alkamaa työtä myöhemmät sukupolvet ovat jatkaneet vuosituhansien vieriessä.

*

Etäiset erämaan vedet kuulivat kummia ääniä. Niiden partaille oli saapunut ihmisiä. Muutaman lahden rannoille asettuivat ihmiset asumaan. Reunimmaiseen majoittumispaikkaan osui nuori mies, jolla oli mukanaan nuori nainen.

— Jäämme tähän. Tuohon laitan majan lähelle rantaäyrästä, tuohon kallion taakse. Se ja nuo isot puut suojaavat pohjoisen puhurilta. Tuossa koskessa ja lahdessa on kai hyviä kalastuspaikkoja. Vesilintuja näkyy myöskin olevan. Laitan puihin muutamia uuttuja, niin voit ruveta lintuja munittamaan. Näissä metsissä on varmaankin runsaasti riistaa, jolla tulemme toistaiseksi toimeen. Ellei paikka näyttäydy hyväksi, niin muutamme muualle. Tilaahan riittää.

Nuori mies rakensi majan. Se ei ollut enää tavallinen suipposeinäinen pistekota, vaan siinä oli jo oksakudoksesta punotut ja savella tiivistetyt seinät sekä katto. Majassa kesti lämmin, ja sehän oli pääasia.

Permannolle ilmestyi pian karhuntalja ja jokunen peurannahka lisänään muita peinempiä nahkoja. Niillä oli hyvä kellehtiä. Talouskaluiksi riittivät savesta pyöräytetyt ja puusta sekä tuohesta tehdyt astiat.

Majan suojatuimpaan nurkkaan, tukevan paaden lomaan, asetti mies säilöön pienen, umpisukkaan nyljetyn näädän nahasta tehdyn pussin. Siinä säilytti hän kallista tavaraa.

Niin alkoi nuoren parin elämä tuntemattomalla tienoolla. Mieli oli kirkas, kuten kesäinen taivaskin.

Mies metsästeli ja kalasteli ja hänen naisensa laittoi ruoat. Hatarassa majassa asui hiljainen onni.

Kesä kului. Saapui sateinen syksy ja luminen talvi. Mies kävi ansoillaan ja loukuillaan ja onki jäähän tekemästään avannosta luukoukuillaan tuoretta kalaa. Talven varaksi kootut varastot olisivat riittäneet, mutta tuore ruoka oli aina makoisampi. Vaimo pysyi kotona ja hymyili hiljaista hymyään.

Tuli kevät. Kovan hankiaisen aikana, joka kannatti miehen, mutta ei kannattanut raskasta eläintä, yhytti mies hirven, ja majan permannolle levitettiin pian sen kookas ja pehmeä talja. Lihaa oli nyt liiaksikin.

Hohtavat hanget sulivat ja vuokot pistivät näkyviin kainon päänsä. Ryskäen kulkivat jäät koskesta alas. Kohta liversi jo kiuru urpujaan paisuttavien koivujen yläpuolella. Ja kun västäräkki alkoi tepastella rantahietikolla, oli kesä taaskin tullut.

Minun mieleni tekee jo leipää, sanoi mies muutamana päivänä naiselleen. — Eikö sinunkin?

— Kyllä minunkin mieleni tekee, vastasi vaimo.

— Olenkin jo katsonut kasken paikan.

Hänellä olikin sopiva kasken paikka. Taivaan ukkonen oli eräänä päivänä sytyttänyt metsän tuleen. Sade sammutti pian palon, mutta sitä ennen ehti tuli jo polttaa mustaksi pienoisen kaistan maankin pintaa. Sen mies valitsi kaskekseen.

Kaistalla kasvoi hoikkia puita. Mies kokosi risuja kaskipaikkaansa ja aikoi polttaa puita juuresta poikki. Hänen kivinen kirveensä ei olisi pystynyt niitä kaatamaan. Ja jos olisi pystynytkin, olisi siihen tarvittu paljon aikaa. Tuli toimitti asian nopeammin.

— Eihän ennen kaadettu puita kaskesta, sanoi vaimo. — Miksi kaadat?

— Siksi, että aurinko pääsisi maahan. Ei minun isänikään polttanut, kylvi vain tuhkaan puiden väliin, mutta näin on parempi.

Mies haki majasta kivisen paaden lomaan tallettamansa näädännahkaisen pussin. Siinä olivat siemenet. Niillä hän kylvi kaskensa. Hellävaroen, melkeinpä yksitellen hän tipautteli kultaisia jyviä rakoon, jonka vaimo puukuokallaan aukaisi. Siemeniä oli vähän ja niitä piti taiten käsitellä. Siementen päälle levitettiin tuhkainen multa.

Koira puun juurella nosti päätään ja haukahti varoittavasti yksinäisse hukalle, joka oli uskaltautunut niin lähelle. Mies katsahti naisensa silmiin ja molemmat hymyilivät. Koira hoiti hyvin tointaan. Se vartioi puussa riippuvaa pussia, jossa nukkui pieni ihmistaimi. Mies ja nainen eivät olleet enää kahden, vaan heitä oli nyt kolme. Uusi vesa oli versonut erämaahan ensimmäisenä vuoteenaan hirventalja.

Kaskeen kylvetyt siemenet itivät, nousivat taimelle ja kasvoivat viljaksi. Illoin ja aamuin ja usein päivälläkin mies silmäili pienoista kaskeaan ja hänen huulilleen levisi hymy.

Vilja teki tähkää ja kypsyi.

— Pian saamme leipää, sanoi mies naiselleen.

Turhiin raukesi toivo. Hirvilaumat söivät viljan. Niin kävi kaikille lahden perukan asukkaille.

Kalastaen ja metsästäen hankki mies edelleenkin elatuksen. Syksymmällä hän lastasi ruuhensa täyteen hyvää liuskakiveä ja lähti pitkälle matkalle. Monen monituisina päivinä hän meloi selkien ylitse, kierrätteli salmien lomitse ja kantoi alustaan kannaksien yli. Takaisin hän palasi ruuhi tyhjänä, mutta mukanaan näädännahallinen uusia siemenjyviä.

Taas kului talvi, tuli kevät ja kesä.

Mies raivasi uuden kasken. Vaimo auttoi häntä taaskin. Koira vartioi nyt kahta lasta, joista toinen nukkui puussa nahkapussissa, mutta toinen leikki jo maassa vartijansa kanssa.

Vilja kasvoi ja kypsyi aikanaan. Mies nukkui kaskensa ääressä kuusen juurella ja vartioi aarrettaan. Vilja säilyi koskemattomana.

Kahden kiven välissä hienonnettiin jyvät. Tuohisessa paistettiin jauhoista karkeaa puuroa. Sanomattoman makealta se maistui. Mutta muutamiksi kerroiksi, merkkipäiviksi sitä vain riitti. Metsä ja vesi saivat antaa edelleenkin tärkeimmän elatuksen.

Näin alkoivat nuori mies ja nainen muiden mukana viljelyksen muutamalla niistä lukemattomista lahdenperukoista, joille myöhemmin, satojen talvien ja kesien vaihdellessa, kohosi vankkoja taloja ja suuria kyliä.

Itävallan kohtalo.

Tapahtumat Itävallassa ovat antaneet useimmille lehdillemme aihetta selvittelyyn asiain kulusta ja mainitun maan tulevaisuudesta. Itävallan sekavuus on tyypillinen esimerkki siitä, mihin nykyinen liberalistinen järjestelmä saattaa johtaa. Se on tosiaankin kaikkien sota kaikkia vastaan. Tuskin lienee sitä maata maailmassa, jossa on niin paljon eri ryhmiä, niin paljon eri suuntia. Vain kompromisseja tekemällä, lukemattomia lupauksia antamalla ja ottamalla, on Dollfuss voinut pitää kansalaiset edes näennäisesti koossa, kunnes tämä viimeinen aseellinen yhteenotto syntyi ja paljasti tilanteen avuttomuuden.

Tuntematta yksityiskohtaisesti tilannetta, on tietenkin vaikea saada täyttä kuvaa siitä, mitä on tapahtunut. Mutta eräitä toteamuksia on kumminkin mahdollisuus tehdä erikoisesti siinä suhteessa, millä tavalla Itävallan tapahtumat ovat ymmärretyt meikäläisissä puoluelehdissä. Otamme esimerkin kahdesta äärimmäisestä tapauksesta.

Me muistamme ajan muutamia kuukausia taaksepäin, jolloin sanomalehdissä oli puheen aiheena Saksan kansallissosialismin vaikutus Itävallan oloihin. "Suomen Sosialidemokraatti" asettui silloin täydelleen Dollfussin puolesta peistä taittamaan Saksaa vastaan. Se näki, että niissä terveissä ajatuksissa, mitkä olivat Saksan tuholta pelastaneet, oli sosialidemokratian hauta ja oli se sitä nopeammin odotettavissa, mitä pikemmin uudet aatteet pääsisivät leviämään eri maihin. Tämä oli se perusta, minkä vuoksi sosialidemokraatit puhuivat Saksaa vastaan. He näkevät selvästi puutteet ja virheet sosialidemokratiassa, he tietävät, että se ei pysty työtätekevää kansaa pelastamaan kurjuudesta, sen on jo useampikymmenvuotinen kylmä todellisuus osoittanut. Sosialidemokratia aivan oikein näkee myöskin, etteivät nykyiset porvarilliset puolueet voi tilannetta pelastaa ja *juuri vastapuolen heikkouksiin luottaen se uskoo itsellään olevan kaikista omista puutteellisuuksistaan huolimatta vielä elämisen mahdollisuuksia.* Tältä pohjalta onkin sosialidemokraattien kanta nykyisin ymmärrettävissä. Se ei viitsi vaivautua edes uusien aatteiden tutkisteluihin, se tuomitsee ne ilman muuta suoralta kädeltä, se ei uskalla tunnustaa erehdystään ja mahdottomuuttaan tilanteen korjaamiseen, se pelkää katsoa totuutta suoraan silmiin ja siksi se koettaa, vaikka se sen tietää, työväen vahingoksi jatkaa entistä politiikkaansa.

Kun tämä viimeinen yhteenotto Itävallassa oli puhkeamaisillaan, niin silloin vasta Sosialidemokraatti huomasi, että toisella taistelupuolella Dollfussia vastassa oli Itävallassa juutalaisten johtama maan sosialidemokraattinen puolue ja silloin se havaitsi Dollfussiin nähden täydelleen erehtyneensä ja otti luonnollisesti toisen kannan ja rupesi hyökkäämään Dollfussia vastaan. Nyt se käyttää päivästä päivään kaikki voimansa hänen mustaamiseensa, eikä muista, että vasta äskettäin puolusti miestä samoin perustein, puoluetaktillisin vedoin, kuin millä nyt moittii.

Puolueen, joka ajaa työtätekevien asiaa, pitää juuri näiden hyväksi rohjeta tunnustaa omat virheet, erehtyminenhän on inhimillistä, ja katsoa suoraan elämän totuutta silmiin. Meillä ei liene mitään syytä olettaa, että "Suomen Sosialidemokraatti" näin tekisi, se pitää kiinni vain omasta itsekkyydestään ja hyvinvoinnistaan ja siksi se tässäkin kysymyksessä edelleen jatkaa vanhaa politiikkaansa ja pettää työtätekeviä.

Toinen merkittävä käänne on tapahtunut myöskin Ajan Suunnan suhteen. Tässä Itävallan äskeisessä kapinassa ja sisällissodassa se näkee vain sosialidemokratian mahdottomuuden, sillä on halu mustata Itävallan sosialidemokratiaa ja marksilaisia yleensä ja siksi se hyökkää kaikella voimalla Itävallan harhaanjohdettuja marksilaisia vastaan ja puolustaa Dollfussia, vaikka sen kanta oli muutama aika takaperin Dollfussia vastaan. Se on myöskin täysin sokea puoluevimmassaan. Se ei näe elämän suuria lakeja, jotka tässäkin ovat vaikuttamassa. Se omahyväisyydessään näkee mahdollisuudet vain taktillisissa vedoissa ja siksi sille on sattunut samanlainen virhe kuin Sosialidemokraatille.

Itävallan asiaa arvostellessa meidän on ajateltava samalla omia olojamme, joissa on vertauskohtia vastaaviin oloihin siellä. Samoin kuin meillä on Itävallassakin kehitys johtanut umpikujaan. Ryhmät koettavat ajaa omia etujaan, mutta ne eivät näe suurta kokonaisuutta, joka kullakin kansakunnalla on. Kansaa ei voida eheyttää, onnellistuttaa vain yhden kansanosan etujen vaalimisella. Meidän täytyy nähdä kansakunta kokonaisuutena. Sosialidemokratian synty oli mahdollinen vain niitten heikkouksien pohjalla, mitä kapitalistisella yhteiskunnalla on, eikä sitä myöskään voida poistaa muuten kuin poistamalla virheet nykyisestä yhteiskunnastamme.

Itävallan kansa on hajallaan, se on rikkirevitty. Sitä ei voi pelastaa sosialidemokratia eikä myöskään kapitalismi sellaisenaan. Molemmat pyrkivät vain kansaa hajoittamaan. Vain kompromissia tehden ovat kansat tähän saakka voineet jotenkuten elää järjestyneesti. Ne suuret kärsimykset, mitä sisällissota Itävallassa tuotti, olisivat hyödyttömiä, ellei olisi toivoa siitä, että ne opettavat kansaa näkemään, mihin ollaan menossa ja millä tiellä totuus ja kansakunnan yhteishyvä on löydettävissä. Valitettavasti meillä ei ymmärretty niitä opetuksia, mitä vapaussota kansalaissotineen meille tarjosi. Toivokaamme, että Itävallan kansa osaa paremmin ottaa vaarin sisällissodan opetuksista, siitä perinnöstä, mitä se, varmasti voi sanoa, jätti.

Dollfuss on nyt Itävallassa hetkellisesti voittanut, mutta me emme usko, että hän kauan kestää ajan painetta. *Pelkällä taktikoinnilla ei voimakaskaan mies voi kauan hallita. Luonnon lait, elämä ja totuus tulevat lopuksi aina osuutensa vaatimaan ja tekemään ratkaisun.*

Me näemme jo selviä päivän nousun merkkejä Itävallassa. Onko tie päivään vielä pitkä, sen lähin tulevaisuus meille osoittanee.

Kotimainen työ ja omat . . .

(Jatk. siv. 1.)

Valtion laitokset:

Puolustusministeriö 2, asevarikko 1, hienomek. tehdas 1, tie- ja vesirak. hall. 1, tullikamari 1, rautatiet 1. Yhteensä 7.

Kone- ja siltar. 23, Arabia 22, Sörnäs Ab. 17, Magin kipsitehd. 11, Stockmann 9, A. O. Seeck 9, Gottfr. Strömberg 8, Suomen Tupakka 8, Siemens 7, AEG 7. Karl Fazer 7, Gassaccumulator 6, Kone Oy. 6, Morellin kipsit. 6, Petter Malmqvist 6, Fennian Tupakkat. 6, Axel Holmström 5, F. Tilgmann 5, Baltic C:o 5, J. Tallberg 5, Hietal. telakka 5, Carl Knief 4, Kreuger & Toll 4, Valio 4, Nobel-Standard 4, Mercantile 4, Ford-Motor 4, Grönblomin konel. 4, E. M Nordqvist 4, Paragon 4, Pohj. Koruompel 4, Yl. Sähkö Oy. 3, Uusi Systema 3, S. Sähköl. tehd. 3, SHOy. 3, S. Hissi- ja lämpö 3, Jörgen Burud 3, Cyklop 3, Elektrolux 3, Töölön olutpan. 3, Sinebryhoff 3, Syrehnin puusep. 3, Lauritzonin kal. 3, R. E. Westerlund 3, GHH 3, Walfr. Alfthan 3, Algol 3, G. Casagrande 3.

Noin kahdessakymmenessä rakennus- ja insinööritoimistossa on ulkolaisia yksi tahi pari teknikkoa (lukuisten muiden liikkeiden ohella).

Kirjelmässä kosketellaan myös niitä syitä, joiden perusteella ulkolaisia on pitänyt monella alalla suosia, ja pyydetään hallitusta toimimaan siihen suuntaan, että meillä voitaisiin opettaa ja kehittää ammattilaisia kaikille tarvittaville aloille. Erikoisesti korostetaan elintarveteollisuutta — kuten panimo-, säilyke-, nahka- ja myllyteollisuutta — ja juuri sentähden, että näillä aloilla on meillä turhan paljon käytetty vielä ulkolaista asiantuntemusta. Ja päähuomio kiinnitetään ulkolaisten työlupien asialliseen rajoittamiseen, minkä helpoittamiseksi ja joudutttamiseksi sosialiministeriön tulisi järjestelmällisesti käyttää apunaan teknillistä ja kaupallista asiantuntemusta omaavia henkilöitä, ettei työlupia vahingossakaan annettaisi aivan tarpeettomille ulkomaalaisille, jotka niin suuressa määrin lisäävät työttömyyttä omien kansalaistemme keskuudessa.

Jo olisi aika kansalaisten herätä ajamaan omia elinkysymyksiään ja työnpuutetta kärsivien yhteisvoimin ryhdyttävä vaatimaan itselleen perustuslain turvaamia kansalaisoikeuksia.

Herää Suomi!

卐

sesta ja vakiinnuttamisesta, on jättänyt mietintönsä maatalousministeriölle.

*

17. 2. Maatalousseurojen Keskusliitto ja maanviljelysseurat ovat pitäneet suuria maakunnallisia maatalousväen kokouksia t.k. 9—14 p:nä Turussa, Tampereella, Seinäjoella ja Oulussa.

*

17. 2. Eduskunnassa V. Annalan tekemään kysymykseen poliisimiesten kuulumisesta IKL:ään antoi sisäministeri Puhakka vastauksen, jossa korostettiin, etteivät poliisitoimen haltijat voi kuulua poliittisiin yhdistyksiin.

*

18. 2. Kaupunkien ja kauppalain johtajat ovat olleet pääkaupungissa koolla pohtimassa kunnallistaloudellisia päivän kysymyksiä.

*

19. 2. Vapaussodan Invaliidien Liiton vuosikokous pidettiin Helsingissä 18 ja 19 p:nä helmikuuta. Yli 500 invaliidia oli kokoontunut eri puolilta maata. Myöskin ulkomailta oli tullut invaliidien edustajia. Kokous oli samalla muistokokous liiton kymmenvuotisesta toiminnasta.

20. 2. Thunberg, Ballangrud ja Staksrud ilmoittavat haluavansa matkustaa Venäjälle kilpaillakseen sikäläisten parhaiden luistelijoiden kanssa.

*

20. 2. New Yorkista ilmoitetaan, että New Englannissa Amerikassa on riehunut hirvittävä lumimyrsky. Aineelliset vahingot itä-valtiossa ovat suuret. Rautatieliikenne on keskeytynyt, junat ovat jääneet kinoksiin.

*

20. 2. Berlinistä ilmoitetaan, että sen ja Vatikaanin välit kärjistyvät.

*

21. 2. Sosialidemokraattinen eduskuntaryhmä on jättänyt eduskunnalle alotteen, joka tarkoittaa ehkäistä palstatilojen myynti päätilan veloista.

*

22. 2. Tänään alkavat täällä pariluistelun maailmanmestaruuskilpailut ja kansainväliset kaunoluistelukilpailut.

*

15. 2. Ranskan uuden hallituksen pääministeri Doumergue sai luottamuslauseen edustajakamarissa, äänestyksessä annettiin 402 ääntä hallituksen puolesta ja 125 oli vastaan.

*

15. 2. Moskovasta ilmoitetaan, että Venäjän Neuvostoliitto on ottanut Saksan valtiopäivätalonpolttojutussa syytettyinä olleet Dimitroffin, Taneffin ja Popoffin Neuvostoliiton alamaisiksi, sen jälkeen kun Bulgarian hallitus oli kieltäytynyt pitämästä mainituita henkilöitä Bulgarian alamaisina.

*

16. 2. Neuvosto-Venäjän alamaisiksi otetut Dimitroff, Popoff ja Taneff karkoitetaan Saksasta.

*

18. 2. Belgian kuningas Albert on kuollut tapaturmaisesti. Hän oli ollut retkeilyllä Marsheledanin vuorella Namurin läheisyydessä. Hän oli jättänyt palvelijansa ja yksin lähtenyt retkeilemään pudoten kallion huipulta 12 m. rotkoon, pää oli murskaantunut ja kuolema todennäköisesti heti seurannut. Belgiassa on kansallissuru.

*

20. 2. Itävallassa on ollut sosialistien nostama kapina, mutta on sen hallitus kukistanut. Kapinallisten johtaja Wallisch on saatu pidätetyksi. Sopinee mainita, että sosialidemokraattinen puolue Itävallassa on ollut kokonaan juutalaisten johdossa. Sosialidemokratia Itävallassa on nyt kukistettu, mutta ei ole mitään syytä otaksua, että lopullinen rauha maahan olisi palannut.

Ajan Suunta, IKL ja . . . .

(Jatk. siv. 1.)

aikaa suunnitella epäonnistuneihin taktillisiin vetoihin uusia korjausvetoja, on mahdollisuus aina jonkinlaista tilannetta jatkaa, mutta yhtäkkiä, kun onttous ja tyhjyys paljastetaan, on kokeneenkin taktiikkamestarin vaikea pelastaa tilannetta saatikka sitten, jos kysymyksessä ovat vain kokemattomat nuorukaiset, jotka itse ymmärtämättöminä ovat tulleet harhaan johdetuiksi ja väärää asiaa palvelemaan.

Nämä ajatukset tulevat mieleen kun ajattelee mainitun kokouksen kulkua.

Johtajamme Kalsta oli 2 t. kestäneessä esityksessään tuonut esille sangen asiallisesti ja vakuuttavan voimakkaasti, miten terve talouselämä maassamme edellyttää ehdottomasti uuden näkemyksen ja uuden, terveen politiikan uusine muotoineen ja oheellisena huomauttanut, miten IKL vain taktikoimalla luulee päästävän uuteen elämään sekä samalla ohimennen viitannut, miten itsekkäät rahavallan tekijät, joista osa on lisäksi vapaamuurareita, ovat saaneet suuren vaikutusvallan IKL:een ja siten pilanneet suuren järjestön, jonka riveissä on huomattava joukko kansalaisia, jotka tuntevat vallassa olevan järjestelmän heikkoudet ja etsivät uutta elämää. Tällaisella joukolla oikein johdettuna olisi voinut saada paljon hyvää aikaan, mutta nyt nuo valtaisat viattomat voimat kulutetaan hukkaan turhanpäiväiseen huitomiseen ja tyhjien iskulauseiden ihannoimiseen.

Puheen jälkeen tarjottiin yleisölle tilaisuus kyselyihin ja vastaväittendenkin tekoon.

Heti kohta iikooälläläisten taholta käytiinkin tarjoukseen käsiksi. Mutta valitettavasti tehtiin se tavalla, joka ei ole luvallista edes omassa saatikka sitten toisen järjestön kokouksessa. Ei ole oikeutta yrittää sotkea toisen järjestelmällistä kokousta yhtaikaisilla huudoilla ja muuttaa tilaisuutta hulinaksi. Tilanne tosin ei päässyt siksi muodostumaan, sillä Suomen kansan järjestön miehet kykenevät säilyttämään maittinsa ja hallitsemaan tilanteita.

Teille IKL:n nuoret mustapaidat, jotka joko lähetettyinä tai omasta halusta olitte tulleet tilaisuuteen, pyydämme huomauttaa, että koettakaa vasta, kun tulette kokoukseemme, asiallisesti ja rauhallisesti tulla tiedusteluinenne esille. Me olemme aina valmiit vastaamaan ja selittämään. Toisen kokouksen häiritsemiseen Teillä ei ole oikeutta, vaikka puseronne olisi vieläkin mustempi.

Teille IKL:n ja Ajan Suunnan johto, joista teidän edustajanne Heimolassa uskoivat vain hyvää ja sanoivat Teidän taistelevan, niinkuin itsekin julkisuudessa väitätte, uuden elämän puolesta rahavaltaa, itsekkyyttä, nykyistä järjestelmää vastaan, tahdomme sanoa. Osoittakaa kerrankin julkisuudessa ja sanomalehdissänne, että Te rehellisessä mielessä työskentelette Suomen kansan kokonaisuuden hyväksi. Me tiedämme ja myöskin Te itse tunnette yhtä hyvin, että sinä päivänä, kun Te sen teette, ja lähdette rehellisesti etsimään totuutta, Teiltä loppuu rahavallan kannatus, ilmoitukset lehdessänne vähenevät tyystin, mutta Te saatte **Suomen kansan kannatuksen ja omalletunnollemme rauhan.** Te saatte silloin kärsiä, mutta olette myöskin tilaisuudessa osallistumaan kansamme pelastustyöhön ja työnne saa tulevien polvien siunauksen.

Te luulette tilanteen olevan parannettavissa muutamilla enemmän tai vähemmän epäonnistuneilla lakitekeleillä, vaikka siihen vaaditaan kokonaan uusi elämä meissä itsessämme, Te uskotte pätevyyden olevan saavutettavissa vain äänestämällä, vaikka siihen tarvitaan pitkäaikainen kehitys uusissa näkemyksissä, Te saarnaatte johtajaperiaatteesta ja kuvittelette itse olevanne johtajia, vaikka siihen tarvitaan monivuotinen kasvatus ja koettelemuksissa kirkastunut kansalaiskunto, Te uskotte voivanne taktikoimalla saada kansan puolellenne ja pääsevänne valtaan, vaikka jo nykyinen kehitystasonne ja kylmä järkenne sanoo, että onnellisimmassakin tapauksessa Te ette voi valtaanne nykyaikana pitää, puhumattakaan siitä, että mihinkään uuteen elämään itseänne kasvattamatta pystyisitte kansaamme onnellistuttamaan. Te tahdotte hävittää marxilaisuuden pakkokeinoin ja pistinten avulla, vaikka samanaikaisesti rahavaltaa tukemalla synnytätte ja ruokitte marxilaisuutta ja olette varmoja siitä, että — laein ja voimakeinoin Teitä itseänne ei voida hävittää. Te suunnittelette Suur-Suomea, vaikka edellytyksiä ei vielä ole edes pienen Suomen suureksi muodostamiseen. Teillä on isänmaallisuushuuto kaikki kaikessa ja itsekkyytenne verhona, vaikka Teillä pitäisi olla selvillä, että isänmaallisuus, s.o. kansakunnan yhteisyyden tunnon voitolle pääsy näissä oloissa on mahdottomuus. Te olette suurin elein ruvenneet puhumaan uudesta maailmankatsomuksesta, vaikka se on Teille vielä täydelleen — Terra incognita.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

Pohjanmaa herää.

Runsaasti yleisöä ruotsinkielisessä suurkokouksessa Vaasan kaupungintalossa.

Tammikuun 2 pnä matkustivat SKJ:n mainospäällikkö Oljemark sekä aluevartija Jansson Pohjanmaalle järjestelmällisen herätystyön aloittamista varten. Helmikuun 3 pnä alkoi SKJ:n koulutuskurssi, johon osallistui 18 rehtiä pohjalaista taistelijaa. Samalla ohjelmalla kuin edellisillä vartijakursseilla H:gissä jatkuivat kurssit kahdessa jaksossa 3—4 p. ja 10—11 p. helmikuuta käsittäen 12 esitelmätuntia sekä 12 käytännöllistä harjoitustuntia ynnä mainosvalmisteluja Vaasan suurkokousta varten 15. 2. Tämän ohessa pidettiin maaseudulla useita kokouksia, joissa oli runsaasti yleisöä. 5. 2 ja 9. 2. oli Vaasan kaupungin II alueen suomalainen kokous.

Erikoisella huolella valmisteltu suurkokous antoi loistavan tuloksen. Kaupungintalo parvekkeineen oli täynnä. Lukuisa joukko kuunteli sitäpaitsi esityksiä kaupungintalon parvekkeelle asetetun kovaäänisen välityksellä ulkopuolella. Toisto oli erittäin selvä.

Kokouksen avasi a.v. Kull esittäen a.v. Janssonin runon »Nordmannaandan» sekä tulkitsi tervehdyspuheessaan SKJ:n aatteita kansan todellisesta vapaudesta Suoranaisena jatkona esitti a.v. v. Alfthan H:gistä herätysliikkeiden historiallista kehitystä ja luonnetta sekä nykyajan epäkohtia, joita vastaan SKJ taistelee.

Tämän jälkeen puhui m.p. Oljemark niistä tekijöistä ihmiskunnassa, jotka ovat syynä epäkohtiin ja väärinkäytöksiin yhteiskunnassa aikaansaaden pakostakin vapausliikkeitä. Puhuja kosketteli myös niitä olosuhteita, jotka ovat saattaneet IKL:n johdon harhateille uuden vapausliikkeen perusajatuksista. Lopuksi selosti puhuja SKJ:n taistelun kauaskantavaa merkitystä.

Lopuksi lausui a.v. Kull t.v. Falckin symbolisoivat runon «Den sista kampen». Kokoukseen oli saapunut runsaasti kuulijoita maaseudulta tarkoitusta varten erikoisesti järjestetyillä linja-autoilla.

Todistuksena siitä mielenkiinnosta, jota pohjalaiset tuntevat SKJ-aatteita kohtaan, voimme mainita nim. sen, että aikaisin tämän ruotsalaisen kokouksen jälkeisenä aamuna eräs henkilö liittyi jäseneksi Vaasan II toiseen **suomenkieliseen** alueeseen.

»Vasabladet» kiukuttelee jälleen.

Tuo suurenmoinen menestys, joka oli suurkokouksella Kaupungintalolla, on luonnollisesti saanut »Valabladetin» purkamaan kiukkuaan uudelleen. Otsikoin »Varietéföreställning» (varieteenäytös) yrittää k.o. lehti uudelleen eksyttää yleisöä SKJ:n todellisista päämääristä ja pyrkimyksistä, kykenemättä asiallisesti arvostelemaan yhtäkään kokouksessa pidettyä esitelmää. Arvostelu supistuu ainoastaan henkilökohtaisiin maalauksiin esitelmöitsijöistä sekä muutamiin epäonnistuneisiin yrityksiin rumin sanoin herättää epäluuloja SKJ:ä kohtaan. Edelleen todistaa »Vasabladetin» lähes parin palstan pituinen vuodatus »Nazistcirkus» k.o. lehden toimittajien hermojen olevan levon tarpeessa, niin pahasti ne ovat pettäneet.

Sekakuoro S.K.J:hin

Kaikkia laulutaitoisia jäseniä, naisia ja miehiä kehoitetaan saapumaan ensi sunnuntaina klo 18 ensimmäiseen harjoitukseen Kerhohuoneustoon Makasiinink. 6. Mieskuoroon ilmoittautuneet saapunevat myös tähän harjoitukseen, sillä toistaiseksi aloitamme sekakuorolla mieslaulajien vähälukuisuuden vuoksi.

*

— **Porvoossa** on tänään suurkokous Palokunnan talolla. Alkaa täsmälleen klo 20. Tilaisuudessa puhuvat joht. Kalsta ja kirjailija Rauanheimo. Mikäli olemme kuulleet, on kokoukseen myyty lippuja kohtalaisen runsaasti etukäteen. Yleensä on Porvoossa ollut kokoukset aika vilkkaita ja osoittaneet jatkuvaa mielenkiintoa.

*

— **Kuopion alue** järjestää suurkokouksen tk. 25 klo 14 Suojalinnassa. Puhujina esiintyvät av. Kari, puhuen aiheesta: Voidaanko työttömyys ja kurjuus poistaa? Rahatalouden uudelleen järjestely. Av. Säde: Kuinka vapaamuurarit ja rahavalta soluttautuivat kansanliikkeeseen. Av. Sjöstrand pitää avauspuheen ja selostaa kansallissosialismin olemusta sekä toimintamuotoja. Pääsymaksu on Smk. 3:— ja on seisomapaikoille vapaa pääsy. On täysi syy kuopiolaisilla ja ympäristöllä pitää tämä tilaisuus mielessään ja saapua täyttämään sali. Esillä on sellaisia asioita, jotka askarruttavat koko nykyistä hajoavaa maailmaa. UUSI AIKA, TULEE EIKÄ SITÄ KYKENE ENÄÄ MIKÄÄN ESTÄMÄÄN. Herää Savo.

— **Se soitti jo** se SKJ:n oma torvisoittokunta viime maanantaina järjestömme suurkokouksessa Heimolassa ja hyvin soittikin. Vaikka pojilla oli vasta kuusi päivää ollut torvet käsissään, niin reippaasti meni kymmenkunta kappaletta jo. Ehkä se on luettava kapellimestarin ansioksi. Muuten samalla kun soittokuntamme esiintyi ensi kerran, se myöskin ensi kerran esitti kapellimestari Bergmanin torvisoittokunnalle sovittaman ja SKJ:lle omistaman »Horst Vessel», joka esitettiinkin melko reippaasti.

Nyt kun meillä on oma soittokunta, niin jokaisen SKJ:läisen on pyhä velvollisuus auttaa ja tukea sitä. Soittokuntamme tarvitsee apua ja tukea, sen pitää ostaa nuotteja, saada torville hyvät torvipussit, rumpu olisi myöskin aivan välttämätön, jotta ei lainata tarvitse. Siispä alueet, kun panette tilaisuuksia toimeen, muistakaa kantaa kolehti soittokuntamme hyväksi. Maaseudulta olisi mieluista saada tukea vaikka pienempääkin soittajillemme tarpeitten ostoon. Kun kerran koittaa se päivä, että tuhatpäinen ruskeapuseroisten joukko marssii ja sen etunenässä soittokuntamme puhaltaa Hakaristin marssia Uuden Suomen kuniaksi.

*

— **Virkkalasta** meille ilmoitettiin, että siellä asiat luistaa kuin rasvattu. Lehtitilauksia tulee jatkuvasti. Junttakokouksia on pidetty runsaasti. Käväistiinpä Helsingissä Heimolan suurkokouksessa oikein joukolla viime maanantaina. Oli oikein suuri linjabussillinen, puoliväliin kolmattakymmentä henkeä. Hyvän ja innostuneen vaikutuksen se Helsingin matka kuului tehneenkin.

Turun suurkokous.

9 p. t.k. järjesti Turun alue suurkokouksen palokunnan talossa. Avauspuheen piti toimistopäällikkö Sinervo, joka laveasti kuvaili sitä olotilaa mihin kansamme valtiollisesti ja taloudellisesti on joutunut nykyisen liberalistis-kapitalistisen järjesteimän vallitessa. Av. Kari jatkoi edellistä kuvausta ottaen esimerkkejä niistä rahalaitoksiemme »rohkeista, reippaista ja viisaista otteista», joita on tapahtunut viime aikoina meillä. Tämän jälkeen siirtyi puhuja kuvaamaan, millä järjestelmällä voidaan päästä nykyisestä olotilasta ja päättyi siihen, että tällä kertaa ainoa oikea tie on se, jonka meille ovat näyttäneet Italia ja Saksa sekä erittäinkin viimemainittu. Lehtivartija von Alfthan piti illan pääpuheen, jossa hän laajasti perustellen kuvasi, että IKL, niin kuin se nykyään johdetaan, ei ole mitään muuta kuin puolue, jonka määrätty ryhmä on ottanut omien itsekkäitten etujen ajajaksi ja koettaen harhaan johtaen saada tosi-isänmaalliset miehet petollisesti riveihinsä muka ajamaan koko kansan yhteistä etua. Keskustelun aikana tekivät pari IKL:stä jaarittelevia kysymyksiä koettaen takertua »rupriikkeihin» ym., mutta kun asiaa alettiin lähemmin kuvailla ei herrojen korvat kestäneet tosiasioita, vaan poistuivat salista. Yleisö oli innostunutta ja osoitti suosiota erittäinkin kun selvitettiin työväen aseman parantamista koskevia kohtia IKL:n ja SKJ:n ohjelmia tulkiten.

Tilauskilpailumme.

Tilaushankinta lehdillemme yhä jatkuu. Monissa paikoin hankinta menee oikein voimakasta vauhtia. Olemme tarkistaneet taas alueitten hankintaa ja osoittaa viime tarkkailu seuraavia tuloksia:

			Pistemäärät	
1.	(1)	Helsingin 4 alue	41,1	(40,0)
2.	(2)	„ 1 „	19,1	(18,9)
3.	(3)	„ 7 „	18,3	(18,1)
4.	(4)	„ 19 „	17,2	(16,7)
5.	(5)	Länsi-Uusimaa	16,5	(15,5)
6.	(6)	Jyväskylän alue	14,6	(14,1)
7.	(7)	Helsingin 6 alue	12,6	(12,6)
8.	(8)	„ 14 „	8,5	(8,1)
10.	(10)	Kuopion alue	5,9	(5,9)
11.	(11)	Helsingin 11 alue	5,5	(5,5)
12.	(12)	Turun alue	4,8	(4,4)
13.	(13)	Porvoon alue	3,4	(3,4)
14.	(14)	Pihtiputaan alue	3,3	(3,2)
15.	(15)	Haagan alue	2,2	(2,2)

Numerot puhuvat, että useat alueet ovat taas korottaneet pistemääriään. Mutta kun tarkkailee tuloksia, niin huomaa, että jälleen seisoo Hels. 6 ja 11 alue, Kuopion alue, Porvoon alue ja Haagan alue. Päämäärämme on suuri, vielä mahtuu yritteliäisyyttä. ja ellei meillä riitä sitä, niin aatteemme levitystyö kärsii. Enempi yritteliäisyyttä, enempi tarmoa työmme hyväksi.

*

— **Suojamiesten** iltama oli viime lauantaina piirissä. Hauskasti koristettu sali oli koonnut aika runsaan illanviettäjäjoukon kokoon. Ohjelmaakin oli runsaasti ja vaihtelevaa, tkv. Koivu piti tervehdyspuheen, suojajäsen Jurvala esitti »Punaisen paholaisen» sirkustemppuja, vartija Kari puhui. Lopuksi oli vähän leikkiä ja lattian silitystä.

*

— **Sörnäisissä** jatkuu kokoukset täysin huonein SKJ:n huoneustossa. Nyttemmin on Helsingin kaikki alueet velvoitettu tukemaan kokousten järjestämistä. Kokoukset alkavat joka päivä klo 19.

SKJ arpajaiset laajenevat.

Paikallisarpajaisia hommataan Jyväskylään, Kuopioon, Vaasaan, Turkuun ja Karjaalle.

Arpajaistemme ensimmäinen vaihe alkaa lähestyä loppuaan. Sadastatuhannesta arvasta on jälellä vain loppurippeet. Kun vanha loppuu, niin uutta ajatellaan. Nyt on parhaillaan kova touhu käymässä Keski-Suomessa, Savossa, Pohjanmaalla, Turun puolessa ja Länsi Uudellamaalla, kerätään kovasti voittoja paikallis arpajaisia varten. Toisin paikoin onkin keruu tuottanut aika hyviä tuloksia. On saatu kokoon viljaa ym. maataloustuotteita, taloustavaraa, rahaa, ym. Näyttää siltä, että kun vaan osataan oikein järjestää arpajaiskeräys, niin se tuottaa runsaan tuloksen.

Niitten maaseutualueitten, jotka aikovat paikallisarpajaisia toimeenpanna, olisi samalla kun keräystä toimeenpanevat, etsittävä tarmokkaita ja varmoja arpamyyjiä.

Maaseutulaiset, jos teillä on jo jotain koottu tai aiotte koota, lähettäkää ne Keski-Suomessa Jyväskylän aluetoimistoon. Savossa Kuopion aluetoimistoon. Pohjanmaalla Vaasan aluetoimimistoon, Länsi Uudellamaalla Karjaalle ja Turun seudulla Turun aluekansliaan. Paikallisarpajaisten tulos lankeaa paikallisen toiminnan hyväksi ja osa Järjestön hyväksi Helsinkiin.

On suotavaa ja erikoisen tarpeellistakin, että järjestömme, varsinkin maaseutujäsenet ottavat maaseudun paikallisarpajaisten avustamisen erikoiseksi sydämenasiakseen, niin että joka kylistä, ja pitäjistä lähtee yhteinen, ehkä useampikin lahjapaketti paikalliselle arpajaistoimistolle. Karttusan kansan käden kautta me voimme tukea Hakaristin voitoon.

Säde puhuu Keski-Suomessa.

Suomen Kansan Järjestön Jyväskylän alueen toimesta järjestetään seuraavan viikon aikana SKJ-kokouksia seuraavissa paikoissa: Jyväskylässä Kauppalaisseuran huoneustossa 25 pnä helmikuuta kello 20, Kuusan Leinolan Niemelässä 26 pnä helmikuuta klo 19, Kuusan Äijälässä 27 pnä helmikuuta klo 19, Kangasniemen Papumäessä 28 pnä helmikuuta klo 19 ja Ruuhimäen seuraintalossa 1 pnä maaliskuuta kello 19.

Kaikissa näissä tilaisuuksissa puhuu aluevart. Säde Helsingistä, joka edellisellä Keski-Suomeen tekemällään puhujamatkalla saavutti kaikkien kuulijoittensa jakamattoman suosion. Tilaisuuksissa avustavat paikalliset puhujat. Tervetuloa kuulemaan ja keskustelemaan. Uudet tuulet puhaltavat!

Herää Suomi!

*

— **Nuoriso-iltaa** viettää Helsingin 4 alue lauantaina tk. 24. pnä piirihuoneustossa E. Makasiinink. 6. Ilta alkaa klo 19,30. Ohjelmassa on johtaja Kalstan ja aluev. Vakkurin puheet nuorille. Lisäksi nuoriväki on varannut omintakeista, musiikkia, lausuntoa, elokuva nuorille, Kalevalan lauluja kanteleen säestyksellä, kansantanhuja. Väliajoilla on erikoista askartelua, kuten neulansilmäin lukua ym. Tilaisuus on, kuten sanottu, varattu pääasiassa 15—20 vuotiaille, mutta ei pois ajeta vanhempaakaan väkeä, joten tervetulleita ovat kaikki. Järjestön jäsenet tuttavinenne muistakaapa lähteä oikein joukolla liikkeelle.

*

— **Helsingin piirin** vartija- ja jäsenpuhuttelu on perjantaina tk. 23. pnä klo 19,30 piirihuoneustossa E. Makasiinink. 6. Puhuttelun pitää järjestön joht. Kalsta. Kaikkien vartijoitten ja jäsenien on välttämättömästi saavuttava.

*

— **Soittotaitoisia** järjestömme jäseniä pyydetään ilmoittautumaan torvisoittokuntaamme lehtivartija Oksaselle S.K.J:n Lehtijaosto, E. Makasiininkatu 6. Puh. 34793.

— **Kuopion alueella** oli jäsenjuhla tk. 17 pnä klo 20 kahvila »Sylvassa», jonne oli kerääntynyt muutamia kymmeniä jäseniämme iltaansa viettämään. Olipa joukkoon tullut myöskin vieraita, jotka mielenkiinnolla seurasivat esityksiä ja halusivat saada lisää selostuksia järjestömme ajamista uusista ajatuksista. Näitä he myöskin auliisti saivat ja siitä alusta mahdollisesti heillekin selviää, että kansamme eheyttäminen ja aineelliseen hyvinvointiin johtaminen voi tapahtua ainoastaan päämaaliohjelmamme edellyttämissä puitteissa. Oli ilahduttavaa nähdä se suuri nousu järjestömme jäsenmäärän ja aineksen laadun kasvussa, joka kuluneena viitenä kuukautena on tapahtunut. Silloin 19/9—33, kerääntyi samaan huoneeseen alueen perustamistarkoituksessa 7 jäsentämme ja siitä on nyt kasvanut jo suuri puu, jonka juuret ja lehdet ojentautuvat yhä laajemmalle alalle. Kovaakin kivikkoa on täytynyt muokata, usein on ollut välttämätöntä ryhtyä teroittamaan routaisessa maassa tylsynyttä kuokan terää, mutta kestävyydellä ja työllä ovat Suomen korvetkin muuttuneet viljaviksi vainioiksi.

Ilta kului mitä miellyttävimmissä merkeissä, antaen uutta uskoa asiamme lopullisesta voitosta Savon sydämessä kunhan vaan teemme työtä uskolla ja uupumatta.

*

— **Leppävaarassa** oli Mäkkylän kartanossa SKJ kokous viime sunnuntaina, jossa kartanon omist. agr. Vahström oli varannut tilavat kokoushuoneet. Kokous alkoi klo 12. Tilaisuudessa puhuivat tkv. ins. Tilus puhuen yleensä kansanvallasta, aluev. ins. Vakkuri puhui SKJ aatteesta, erikoisesti kohdistaen puheensa korkokysymykseen. Tilaisuudessa olleet kuulijat olivat kaikki kuulemaansa tyytyväisiä. Näyttää siltä, kun Leppävaarassakin SKJ. aate menisi oikein rysäämällä eteenpäin.

*

— **Helsingin 4 alueen 1. tukik.** tukikokous ei ole ensi viikolla vaan on se sattuneesta syystä siirretty seuraavaan viikkoon.

Suomalaiset taiteilijat

tulkitsevat suomalaisia sävelmiä Berlinissä.

Käännös »Völkische Beobachterista.

Suomalaiset taiteilijat tulkitsevat suomalaisia sovituksia — niin kului sydämeenkäypä otsikko eräässä konserttiohjelmassa Berlinin lauluakatemiassa. Konsertissa oli läsnä Suomen lähettiläs *Aarne Vuorimaa.*

Suomalaiset taiteilijat esittivät todella hyvää tulkintaa. Ennen muita on mainittava oopperalaulajatar Jennie Thillat, joka esitti ihmeellisellä ja teknillisesti erikoisesti hallitulla äänellään Sibeliusta, Kuulaa, Madetojaa, samalla antoi todistuksen taiteellisuudestaan esittäessään joukon suomalaisia kansanlauluja. Myöskin bassolaulaja on huomattava menestyksellisenä tulkitsijana. Hänen sointupuhdas äänensä ja hänen kykynsä tuottivat suuren voiton Kuulalle, Sibeliukselle, Järnefeltille ja Palmgrenille.

Pianisti Kerttu Bernhard oli miellyttävä ilmestys ulkonaiselta olemukseltaan ja henkilöllisyydeltään sekä onnistui erinomaisesti Linko- ja Palmgren-tulkinnoissaan. Eivät täysin yhtä onnellisesti esiintyneet viulutaiteilija Karin Rossendev ja pianisti Saga Viig. Huomiota herätti se, ettei Yrjö Kilpinen Suomen syvämietteisimpiä säveltäjiä, esiintynyt ohjelmassa.

Tämä esityksistä. Kaikki, mitä saimme kuulla, vaikutti meihin mitä suurimmassa määrin miellyttävältä. Se oli musiikkia, joka kuvastaa meidän rotuyhteyttämme, aivan kuin hienosorminen käsi koskettelee jo kauan sitten unohtunutta kanteletta. Ne oli säveleitä, mitä me olemme uneksineet meidän kansamme lapsuusaikana ja joista voimme sanoa, että ne ovat meille hyvin tuttuja, ilman, että meidän täytyisi kauankaan vaivata päätämme. Paitsi yhtä laulua ei ollut mitään, joka olisi muistuttanut Venäjän naapuruudesta, kaikki muistutti Pohjolasta: kirkasta, sisällistä, totista ja läpitunkevaa sekä kotoisin kauneuden maailmasta, vaikka se ei ollutkaan saksalaista. Pohjoismainen ajatus, joka, kuten täällä Köpenhaminan kongressinkin aikana, käsittää kaiken pohjoismaisen luovan ja on syvästi juurtunut meidän mielimme, ei olisi voinut saada parempaa tulkitsijaa, kuin tämä ilta. Voidakseen täysin käsittää tämän hetken syvällisyyden, täytyy meillä olla kyky nauttia siitä täydelleen ja musiikin välityksellä käsittää syvällisimmän ajatuksen tästä tilaisuudesta mielikuvana pohjoismaisesta yhteenkuuluvaisuudesta.

Hugo Rasch.

JUNTAN PÄÄLTÄ NÄHTYÄ.

III.

Niin se vaan meni kuin ennustimmekin, ja liput kuin kuumille kiville. Tarkoitamme sitä suurkokousta, joka oli viime maanantaina Heimolassa. Se oli oikein jymy kokous yleisöennätyksen ja II KOO ÄLLÄN edustuksen puolesta. Kaikki, jotka siellä olivat, tulivat varmaankin vakuutetuiksi, että SKJ se sentään on se oikea kansan järjestö. Siellä sitä taas saneltiin salat julki, että jyrisi.

Jokaisen oli mielenkiinto vireillä, yksinpä mustapaitainkin, koska heitä kokouksen alussa tippui aina pienin väliajoin saliin. Kaikesta sai huomata, että jotain on tekeillä mustamekkojen taholta. Ja niin se kävi, kyselyjen aikana he yrittivät saada aikaan epäjärjestystä tavanmukaisella hulinapolitiikallaan, mutta huonolla menestyksellä. Itsensä vain häpäisivät kun esiintyivät kuin moukat — — —. Nämät meidän pojat kun ovat sellaisia tuimakatseisia ja isoja äijän köriläitä, vielä sitä vanhaa, oikeata suomalaista tekoa, niin se vähän jo panee ajattelemaan, josko sitä noin vaan uskaltaa pistää hulinaksi. He vain noin niinkuin lystin vuoksi kävelivät mustatakkien viereen tuima katse vain, ja katso, mies oli taas hiljaa kuin häpeävä lapsi.

Eivät tuntuneet hulinamestarit oikein tykkäävän siitä, kun Kalsta selosti SKJ:n ja IKL:n suhteita, eikä siitä, kun noin avoimesti paljastettiin, kutka todellisuudessa IKL:ää johtavat. Heh, nehän olivat johdossa suuret herrat, jotka harjoittavat keinottelua työläisten työllä. Tämä se oli arvoisille mustille herroille karvas pala ja katkera totuus. Samperi sentään, kun ne päästivät kovan mökän, tuskin pyykkituvan akat niin kauheasti viitsivät kaakattaa. Mutta mikään ei auttanut, alle jäivät kuin poola paalut, kun meidän puhujamme pudottelivat oikein raskaalla juntalla.

Me muuten kovin ihmettelemme, että mustapaidat aina yrittävät pistää hulinaksi, vaikka eihän heille ole sellaista opetettu milloinkaan. Ainakin Susitaival on Sortavalan raastuvassa kertonut siihen tapaan, jotta: »IKL:n järjestökursseilla on kaikille järjestön jäsenille teroitettu kurin säilyttämistä ja velvollisuutta auttaa poliisiviranomaisia häiriöiden sattuessa», ja edelleen: »että IKL on rauhoittanut kiihtymystä maassa».

Mutta kuinka sellainen sakki voi rauhoittaa kiihtymystä, kun itsekin kiihtyvät pienistä rapparijutuista. Ja todistihan Sortavalan poliisipäällikkö Parmanen: »IKL ei anna mitään takeita rauhan säilymisestä.» Ei suinkaan sekään ole mitään rauhaa rakentavaa, kun uhkaillaan, heti valtaan päästyä marssittaa kaikki sekä henkisten että todellisten piikkilankojen taakse. Ja vielä sekin, »jos ii koo ällää ruvetaan hajoittamaan, ei se vastaa seurauksista, vaan tietää mitä tekee». Selvää kieltä joskin liian törkeätä, mutta jos se on rappariveljien opettamaa, niin sille emme voi tällä kertaa mitään. Mikähän soppa tämä nyt onkaan, ensin ei saa hulinoida, sitten taas saa ja lopuksi tehdään mitä vaan ja tiedetään myös. Jopas tuli pulma eteen. Eivät taida Karhuherrat äkkiä selviytyä vyyhdistä, niin sekava se tuntuu olevan. Eriskummallinen juttu, Susitaival ja kumppanit rauhoittamassa miehiä ja toisella puolen rappariveljet yllyttämässä hulinoimaan. Mikä ihana kokonaisuus. Oikein teki mielemme maanantaina toistaa mustille pojille Vihtorin sanat: »tanssit on tanssittu, pankaa puhtia koneeseen, ja lopuksi lisätä, jotta ulos joka sorkka. Mutta me olemme aina niin rauhallinen, että suurisuisinkin nalkuttaja alkaa häpeissään ulos hiipiä.

Kuinkahan olisi, jos todella syttyisi tositappelu, vaikkapa vain lyhemmäksikin aikaa. Tokkohan löydettäisiin montaakaan mustaa veljeä tohonaksi pistämässä. Tässä juolahti mieleemme, miksi ne tappelukukot eivät menneet Itävaltaan. Siellä olisivat saaneet oikein toden teolla hulinoida. Vaikka kukapa tietää, vaikka ne tuhatkunta miestä, jotka ilmoittautuivat Itävallan konsulaattiin, ja pyysivät lupaa päästä tappelemaan marxilaisia vastaan, olivat olleetkin mustapaitoja. Kukapa sen tietää... Mutta se taitaa olla mustapaidoilla niinkuin kaikilla muillakin suurilla suun pieksäjillä, että kotinurkilla ollaan urhoja ja sankareita, mutta kun on tosi edessä ja iso nyrkki leuan alla, niin sisu on villakopassa. Niin se vain maanantai-iltanakin näkyi menneen sisu kaulaan vaikka ensin oli aikomus pistää tohinaksi oikein Keuruulaiseen malliin. Kun iso, ruskeapuseroinen miehen rumilas meni viereen istumaan,

MAATALOUSOSASTO.

Juurikasvien

sekä niitten naattien käytöstä ja merkityksestä kotieläintemme ruokinnassa.

Juurikasvit ovat verraten monessa suhteessa erikoisen arvokasta rehua. Lukuunottamatta sitä taloudellisesti tärkeätä tekijää, että ne oikein viljeltyinä ovat halpoja, voidaan ne eräässä kohden rinnastaa suorastaan väkirehujen kanssa. On näet huomattava, että rehujen n.s. väkevyydellä on suuri merkitys ruokinnassa, varsinkin sellaisten eläinten ollessa kyseessä, joitten ravinnontarve on suuri. Jotta tällaiset eläimet kykenisivät nauttimaan ja mahdollisimman täydellisesti hyväkseen käyttämään riittävän suuria ravintomääriä, on niitten saatava tuo ravinto pienessä kuiva-ainemäärässä, niille on t.s. annettava väkevöityjä rehuja. Ja tällaisia ovat m.m. juurikasvit.

Edellä sanotusta epäilemättä ensi sijassa johtuukin, että meillä vallankin lypsykarjan ruokinnassa on poikkeuksetta saatu erityisen edullisia tuloksia juurikasveja käytettäessä. Koska meikäläiseen ruokintaan tavallisesti kuuluu paljon korsirehua, on eritoten runsaslypsyisten lehmien rehuannos rasittavan paljon kuiva-ainetta sisältävä. Mutta jos osa korsirehusta ollaan tilaisuudessa korvaamaan juurikasveilla, niin voidaan luonnollisesti sama rehuyksikkömäärä antaa pienemmässä kuiva-ainemäärässä. Rehuannoksen väkevyys näin ollen nousee. Tämä vaikuttaa, kuten meilläkin tehdyt ruokintakokeet ovat osoittaneet, perin edullisesti maidontuotantoon ja tässä varmastikin piilee tärkein syy juurikasvien otolliseen vaikutukseen lypsykarjan ruokinnassa.

Sama voitaisiin tietenkin saavuttaa väkirehujen avulla. Mutta paitsi sitä, kyseelliset rehut ovat tuntuvasti kalliimpia, on juurikasveilla tuoreutensa takia kyky estää määrättyjä ruuansulatushäiriöitä, joita kuivaa ruokintaa, vallankin sellaista missä on paljon väkirehuja, käytettäessä hyvin helposti ilmaantuu. Myöskin juurikasvien tuoreudella on siis merkitystä runsasmaitoisten lehmien ruokinnassa. Kun juurikasvit vielä lisäksi ovat eläimistä tavattoman hyvältä maistuvia, saattaa niillä olla jonkinlainen maustearvokin, missä tapauksessa ne kykenevät edistämään itse ruuansulatusta. Maininnan ansaitsee myöskin, että kaikki juurikasvit sisältävät C-vita-

(Jatk. siv. 4)

Kehityksen massavastustus

Oheisena lainaamme Werner Söderström Osakeyhtiön kustannuksella äskettäin ilmestyneestä teoksesta »Luovat ajattelijat» eräitä kohtia osoittaaksemme, mitä tekijä ajattelee yleensä uusista aatteista ja niiden merkityksestä.

»Kehitystä koskevan määritelmäni mukaan kaikki uudet aatteet, menettelytavat ja kekisnnöt saadaan muutamilta harvoilta ihmisiltä, ja se kansanmassa, jonka keskuudessa nämä harvalukuiset ihmiset elävät, vastustaa aina heitä ja käy heidän kimppuunsa.»

»Jos joku uskaltaa astua yhdenkään askeleen joukon edelle, häntä heitetään kivillä. Tämä on yhtä hyvin mahdollista Lontoossa, Pariisissa ja New Yorkissa kuin viidakkokylässä Afrikan pimennoissa. Kansanmassalla on aina massa-ajatukset ja massamenettelytavat. Oikeaoppisuus hallitsee aina sekä taidetta, kirjallisuutta ja liike-elämää että uskontoa, ja se, joka uskaltaa ajatella itsenäisesti, on harhaoppinen. Hän on aina vastenmielinen. Usein hän on vihattu. Joskus hänet surmataankin.»

»Tämä noituuden taikausko ilmenee tuhansissa muodoissa. Se ei ole kuollut vieläkään ja tämän voi todeta jokainen, jolla on omia mielipiteitä. Massamielipide kuitenkin kuuluu näin: 'Se, mikä on erilaista, on väärää ja vaarallista ja se on poljettava maahan,'

Jokapäiväinen sanomalehdistö ei ole poistanut tätä omaperäisyyden vainoamista. Päinvastoin monet sanomalehdet johtavat noitien ajoa. Jokapäiväiset sanomalehdet tukahduttavat ulvonnallaan monta omaperäistä ja kehityskykyistä liikettä aivan samalla tapaa kuin papisto pimeinä aikakausina.

Jokapäiväinen sanomalehdistö ei ole eikä voi koskaan ollakaan kehityksen puolella, sillä se tulkitsee massan mielipiteitä. Se menestyy parhaiten kertomalla ihmisille sellaisia asioita, joihin nämä jo uskovat. Se ei ole lähimainkaan niin kasvattava kuin miksi se itseään luulee. Vieläpä se lujittaa massan yneseyttä niitä uusia aatteita ja menettelytapoja kohtaan, jotka syntyvät harvalukuisten kehitystä luovien yksilöitten keskuudessa.

On olemassa kolme syytä siihen, miksi ihmiset yleensä vastustavat uusia aatteita:

1. Koska he ansaitsevat rahaa vanhoilla aatteilla. Se, joka valmistaa työntökärryjä, ei kärsi sitä, joka keksii käsirattaat. Se, joka valmistaa sulkakyniä, ei siedä sitä, joka keksii teräskynän. Kaikki satulasepät vihaavat autonrakentajia ja niin edelleen.

Pääomaa on aina sijoitettuna vanhoihin aatteisiin. Siksi työmiehet industrialismin alkuaikoina särkivät koneita ja

(Jatk. siv. 4.)

NUORISO ILLAN

järjestää Helsingin 4 alue piirihuoneustossa E. Makasiinikatu 6 lauantaina t.k. 24 pnä klo 19,30.

OHJELMASSA: *Kalstan* ja *Vakkurin* puheet, elokuva nuorille, Kalevalan laulua, kansantanssejа y.m.

Illan osanottokortteja saa 4 alueen jäseniltä. — Tervetuloa SKJ:n nuoret tuttavineen.

HERBERT N. CASSON:

LUOVAT AJATTELIJAT.

Tekijä on itse mitä perusteellisimmin tutustunut liike-elämään ja teollisuuteen ja on ollut m.m. järjestelemässä ja suorittamassa uudistuksia kaikkiaan 150 tehtaassa 6 eri maassa. Kun tähän asiantuntemukseen liitetään pitkäaikaisessa sanomalehtityössä ja useiden kirjojen julkaisemisessa kouluuntunut kynä, on hän siten pystynyt luomaan mitä terävä-älyisimmän kirjan maailman nykyisistä taloudellisista kysymyksistä ja yleensä kaikista aatesuunnista. Kaikki se, minkä tekijä havaitsee niin yhteiskunnassa kuin taloudellisella alalla homeiseksi ja aikansa eläneeksi, hän pöyhii säälimättä ylösalaisin ja näyttää monien tähän asti kiistattomina pidettyjen seikkojen surkean mahdottomuuden. Mitä purevimpia huomautuksia satelee niin puoleen kuin toiseenkin ja ennen kaikkea liberalismi saa osakseen kipeitä tuomioita. Samoin hän katsoo sosialisminkin jo tuhonneen itse itsensä. Ja käsitellessään parlamentaarisia asioita hän mainitsee m.m. seuraavaa:

»Puhun uudesta kehityskaudesta, joka on koittamassa. Uusi kasvaa esiin vanhan alta. Tässä tapauksessa tulee kysymykseen soveltuvimman säilyminen. Luomme uutta hallitusmuotoa, joka ei ole demokratiaa eikä myöskään aristokratiaa. Toistaiseksi sillä ei ole nimeä, mutta sen henkenä on aktiivisuus.

Poliittisten parlamenttien ja kongressien täytyy hävitä. Ne ovat menettäneet maailman kunnioituksen ja luottamuksen. Ne ovat olleet vain alustavia koelaitoksia, ja nyt meillä on jo riittävästi kokemusta pystyäksemme luomaan jotakin parempaa. Meidän lastenlapsemme hämmästyvät saadessaan kuulla, että olemme niin kauan tyytyneet poliittiseen hätäkeinoomme.

Meidän pitää luoda uusia hallitusjärjestelmiä, jotka ovat nykyajan tosiasiain ja tarpeitten tasalla. Meidän on asetettettava harvalukuiset ja aktiiviset yksilöt valvomaan asioita. Ja vasta silloin saavutamme sellaisen hyvinvoinnin, josta riittää köyhimmällekin, ja saamme sellaisen järjestelmän, joka antaa vallan viisaimmalle. Tämä ei ole unelma. Se on toteutumassa silmiemme edessä.»

Cassonin tarkoituksena ja pyrkimyksenä on, että ihmiset entistä enemmän koettaisivat käyttää omia aivojaan massa-ajattelun asemesta, hän ei näytä vihaavan mitään niin paljon kuin sokeaa ja orjamaista luottamusta. Ja hänen mukaansa tulevaisuus rakentuukin tällaisten aktiivisten, luovien ajattelijoiden varaan. Ennen kaikkea hän tehostaa johdon merkitystä niin yksityisessä liikkeessä kuin kokonaisessa yhteiskunnassakin. Nykyisen tilanteen hän katsoo täysin riittäväksi todistamaan, että kaikilla aloilla tulevat ponnistamaan esille uudet voimat, jotka jaksavat viedä kehitystä eteenpäin paremmin kuin vanhat. Tuohon luovien ajattelijoiden rakentamaan kehitykseen hän näyttää luottavan ja tekee joukon ehdotuksiaankin, miten uusien voimien olisi vaikutettava koko nykyisen tilanteen korjaamiseksi. Ja kirjansa hän lopettaa seuraavin sanoin:

»Juuri siksi hallitukset ja byrokratiat ja poliittiset puolueet ja yliopistot ja kirkot ja ammattiyhdistykset on tarkastettava ja uudistettava, sillä muussa tapauksessa teollisuuden ja kaupan alalla puhkeava uusi ja korkeampi henki hautaa ne alleen ja luo uusia laitoksia, jotka katsovat eteenpäin eikä taakse, laitoksia, jotka eivät yritä ehkäistä maailman kehitystä ja menestystä.

Tämä kirja viittaa *uuden päivän* sarastykseen. Sen ensimmäiset valonsäteet jo ympäröivät teitä. Teidän tehtävänänne on vain astua esiin perinteiden kellareista ja joukkomielipiteen varjosta ja katsoa valoon sekä soveltaa elämänne ja työnne sen mukaan.»

As.

Juurikasvien...

(Jatk. siv. 3.)

miineja, joita esim. väkirehuissa ei ole.

Lypsykarjan ruokinnassa voidaan juurikasveja käyttää hyvinkin suuria määriä. Tanskassa esim. ei ole lainkaan tavatonta, että lehmälle annetaan 50—60 kiloa juurikasveja päivässä. Näin suurina annoksina on niitten vaikutus kuitenkin jo jonkin verran pienempi kuin muuten. Noin 25—35 kilon annoksina on juurikasveilla vielä se rehuyksikköarvo, joka niille on annettu rehuyksikköjärjestelmässämme.

Sikojenkin ruokinnassa on juurikasveilla huomattavan suuri merkitys. Varsinkin soveltuvat ne erinomaisesti sikojen rehuksi näitten kasvukautena ennen lihotusta, siis noin 2 kuukauden iästä 6 kuukauden ikään saakka. Varsinaisena lihotuskautena on juurikasveja annettava varovammin. Tällöin ne nimittäin paljon vettä sisältävinä täyttävät sian verrattain ahtaan suoliston niin, ettei sika voi kyllin riittävästi nauttia väkirehuja, jotka sen nopealle lihomiselle ovat tarpeen. Muistettava on muuten, että sioille syötettävät juurikasvit on aina parasta keittää. Kilo juurikasvien kuiva-ainetta vastaa sikojen ruokinnassa yhtä vilja-arvoyksikköä.

Myöskin *työhevosille* voitaisiin juurikasveja käyttää paljon enemmän kuin näihin asti on ollut tapana. Ne voivat korvata melkoisen osan näitten eläinten väkirehuannoksesta. Parhaita juurikasveja hevosille syötettäväksi ovat porkkanat ja rehujuurikkaat, mutta myöskin lanttuja ja turnipseja voidaan käyttää.

Nautakarjan ja lampaitten lihotukseen sopivat juurikasvit samaten erinomaisesti.

Mitä taas **juurikasvien naatteihin** tulee, niin voidaan ne syöttää joko semmoisinaan tai painorehuksi valmistettuna. Sinänsä syötettyinä vaikuttavat naatit hyvin ulostavasti, jotenka niitten ohella on käytettävä ummettavia rehuaineita, varsinkin korsirehua. Koska naatit sisältävät runsaasti sulavia valkuaisaineita, voidaan niitten kera hyvästi käyttää tavallista enemmän olkia. Myöskin on naateilla ruokittaessa suositeltu annettavaksi runsaammin liitujauhoa tai rehukalkkia. Näin menetellen vastustetaan myrkyllisen oksaalihapon haitallisia vaikutuksia. Kyseellinen happo yhtyy näet kalsiumiin vaarattomaksi yhdistykseksi. Ellei kalsiumia ole rehussa riittävästi, niin ottaa elimistö sen luista, mikä luonnollisesti on suureksi haitaksi.

Naatit sopivat varsinaisesti vain *lypsyeläinten* rehuksi. Näillekään ei pitäisi niitä antaa enempää kuin 60 kiloa eläintä kohden päivässä yhdessä korsi- ja väkirehujen kera. *Nuorelle karjallekin* voi antaa naatteja muutaman kymmenen kiloa (20—30 kg), mutta sen sijaan hevosille ja sioille, jotka ovat sangen arkoja naattien ulostavalle vaikutukselle, on parasta olla niitä kokonaan käyttämättä.

Sillä nimenomaisella edellytyksellä, että yllä olevia ohjeita käytännössä seurataan, ovat naatit erittäin arvokasta rehua vallankin lypsykarjalle. Niitten soveltuvaisuutta tähän tarkoitukseen lisää — kuten jo on mainittu — suuri valkuaisainepitoisuus.

Talvemme on tällä kertaa siksi pitkällä, että monin paikoin ovat juurikasvit, puhumattakaan niitten naateista, jo ehtineet loppua. Naateista valmistettua painorehua lienee sen sijaan vielä jossain määrin jälellä. Vaikka kirjoituksemme näin ollen tuleekin hiukan myöhästyneenä ja vaikka juurikasveista karjamme ruokinnassa on viime aikoina esitetty eriäviäkin mielipiteitä, olemme katsoneet tarpeelliseksi vastaisen varalta kiinnittää lukijaimme huomiota käsiteltyyn kysymykseen.

Karjamies.

MASSAT JA VALTIO...

(Jatk. siv. 1)

osoittanut, että nykyiset sosialiset probleemit voidaan ratkaista kurin ja auktoriteetin avulla. Fascistisen ja kansallissosialistisen vallankumouksen johtajat ovat jo aikoja sitten huomanneet, että vanhentuneet ideologiat on heitettävä pois, jotta voitaisiin aikaansaada uusi oikeusjärjestys ja uusi sosialinen rakenne. Tämä rakenne sopeutuu massojen ikuisiin tendensseihin. Se muodostaa tuottavien voimien yhteisen yhtenäisyyden, joka toimii kansakunnan pohjalla ja hierarkisen, korporatiivisen, kokonaisen ja auktoriteettisen valtion suvereniteetin alaisena.

Auktoriteetista puhuttaessa monet ajattelevat taantumusta. Tämä on suuri erehdys. Taantumus on menneisyyden valta, joka ei enää sovi nykyaikaan. Auktoriteetti taas on nykyisten tosiseikkojen valta, jota yhteiskunta nykyään kaipaa. Taantumus on mielivaltainen ilmiö, auktoriteetti on laillinen ilmiö. Taantumus on partikulaarinen voima, auktoriteetti on yleinen voima. Taantumus asettuu aina oppositioon, kun taas auktoriteetti on tarpeen sosialisten ryhmien tukemiseen ja puolustamiseen. Taantumus sortaa ilman perusteita ihmisten vapautta ja heidän oikeudellista ja sosialista toimintaansa. Auktoriteetti suojelee järjestystä, säätää organisatiota ja pyrkii pitämään huolta valtion päämääristä ja kansalaisten intresseistä. Taantumus on hävittävä, auktoriteetti on rakentava. Senvuoksi nykyaika vaatii auktoriteettia ja valtiosuvereniteettia.

Tämän vastakohta on marxilainen oppi, joka pitää luokkataistelua ainoana keinona sosialisten kysymysten ratkaisuun. Mutta taistelu ei voi milloinkaan tuoda kysymyksen ratkaisua ja sosialista kysymystä ei puolue tai luokka yksin voi ratkaista.

Marxismi, joka tullessaan lupasi tuoda maailmaan järjestyksen ja rauhan, ei ole tuonut niistä kumpaakaan, koska se on aliarvioinut yhteiskunnallisessa ja taloudellisessa elämässä esiintyvän tärkeän tekijän: nimittäin välttämättömän solidariteetin produktiivisten voimien välillä, työläisten ja työnantajien välillä, joiden täytyy elää ja työskennellä yhdessä, yhdessä tuotantoa kohottaakseen ja lisätäkseen.

Rousseau'laisen opin virheellisyys tuli marxilaisuudessa erinomaisen selvästi ilmi. Liberalistisen kapitalismin rajoittamaton kilpailu on marxilaisen liikkeen luokkataistelun sisar. Mutta ei edellinen eikä jälkimmäinen kykene ratkaisemaan sosialista kysymystä. Kilpailu on katkeamaton taistelu, jossa tasapaino voidaan saavuttaa vain hetkeksi ja jossa se heti taas häviää. Luokkataistelu loppuu vasta voittajaan ja voitettuun ja jatkuu edelleen, koska voitettu toivoo ja etsii revanshiaan.

Korporatiivisessa järjestelmässä voidaan sosialinen kysymys, koska sitä siinä katsotaan kokonaan toisesta näkökulmasta, paremmin ratkaista. Toisistaan eroavien etujen tasoitus ja produktivisten voimien yhteistyö saattavat luokat yhteen. Massat eivät ole johtajaluokasta eroitettuja alamaisia, niinkuin on asianlaita autokraatisessa järjestelmässä, eivätkä ryhmäkuntiin jakaantunut yksilöjoukko, niinkuin liberalisessa järjestelmässä; eivät myöskään itseään hallitseva kansa, joka on jakaantunut useihin, keskenään taisteleviin puolueihin, niinkuin on asianlaita demokraattisessa valtiossa, eivätkä myöskään ikuisiin luokkataisteluihin varustautuneiden proletaarien ja työläisten vallankumouksellinen massa, niinkuin kommunistisissa järjestelmissä, vaan massat ovat kansakunnan ihmisten kokonaisuus, ihmisten, jotka ovat yhdistetyt ja organisoidut korporatiivisen järjestelmän puitteissa.

Meidän fascistinen ja kansallissosialistinen oppimme käsittelee massojen ongelmaa kolmesta eri näkökulmasta: massan organisation, massan kasvatuksen ja massan hierarkisen järjestelyn kannalta. Talous- ja yhteiskunnallisissa kysymyksissä emme ota luokkia organisation pohjaksi vaan kansakunnan kokonaisuudessaan. Kun muut poliittiset suunnat ovat rakentaneet kansainvälisellä pohjalla olevan luokkaorganisation, niin on korporativinen oppi perustanut kansallisella pohjalla seisovan, kaikki luokat käsittävän organisation. Täten on saatu poistetuksi se valtion ja kansakunnan, yhteiskunnan ja valtion, valtion ja puolueiden, politiikan ja talouden, politiikan ja etiikan välinen vieraantuminen ja vastakohtaisuus, jotka demo-liberalisissa järjestelmissä esiintyvät.

Samoin on asianlaita kasvatuksessa On esitetty kysymys siitä, onko kasvatus suunnattava aristokraattiseen suuntaan päämääränä kansan yläkerrosten henkinen kohottaminen, vaiko demokraattiseen suuntaan päämääränä massojen tason nostaminen. Me vastaamme tähän kysymykseen, että oikea on korporatiivinen ratkaisu, jonka päämääränä on sekä massojen, että johtajien kasvatus. Massojen kasvatus käsittää sivistyksen ja kurin, kun taas johtajat on kasvatettava kulttuuriin ja tietoisuuteen vastuunalaisuudestaan ja kansallisesta tehtävästään.

Hierarkisella järjestelmällä on oikeudellinen, sosialipoliittinen ja eetillinen merkitys; oikeudellinen merkitys, koska hierarkisten suhteiden tulee olla oikeudellisesti säädettyjä; sosialipoliittinen merkitys, koska korkeamman vallan tulee säilyttää sosialisten voimien tasapaino, jotta jokaisella yksilöllisellä ja yhteiskunnallisella energialla olisi mahdollisuudet, samoin kuin sillä on oikeus vapaasti kehittää toimintaansa; eetillinen merkitys, koska yhteisöön kuuluminen ei voi merkitä ehdotonta alistumista.

Niin muodostavat yksilö, massa ja valtio korporativisen järjestelmän pääelementit. On väärin sanoa, että fascistisessa järjestelmässä valtio hävittää yksilön. Fascistinen valtio on tosin kokonainen ja suvereeninen, mutta se antaa myöskin yksilön tulla oikeuksiinsa (gelten); se on yhteiskunnan kaikkien etupyrkimysten synteesi ja sen ainoa päämäärä on yksilön hyvinvointi ja kansakunnan voima, jonka kansakunnan oikeudellinen todellisuus ja historiallinen jatkuvaisuus täten tulevat varmistetuiksi.

Tämä on korporativisen järjestelmämme ydinajatus, joka korporatiivinen järjestelmä on individualistisen ja universalistisen järjestelmän välimuoto.

Individualistinen järjestelmä tuntee ainoastaan ja yksinomaan vain yksilön, valtion tehtävänä on vain säilyttää oikeusjärjestys ja puolustaa yksilöiden vapautta ja oikeuksia. Universalistisessa eli organisessa järjestelmässä ei ole olemassa yksilöitä, kaikki oikeudet, pyrkimysasettelut ja itsenäiset toiminnat kuuluvat valtiolle. Korporativinen järjestelmä näkee massayhteiskunnan pääosan, mutta sillä rajoituksella, että massan on tunnustettava yksilön personallisuus ja alistuttava valtion suvereniteetin alaiseksi. Näinollen muodostavat nämä kolme elementtiä: yksilö, massa ja valtio juridisen, sosiologisen, taloudellisen ja poliittisen kokonaisuuden.

Jatkuu seuraavassa n:ssa.

Kuinka S.K.J:n kannattajia syntyy?

On varmaan mielenkiintoista tietää miten kalstalaisia syntyy. Puhujien on varteenotettava paljon siinä, mitä kansalaiset ajattelevat meistä ja kuinka heitä muuttuu "ruskeapaidoiksi".

Eräs Koiton jäsen kävi uteliaisuudessaan Mikonkadulla kokouksessa, tuloksena toteamus, siellä puhutaan järkeä ja hänen ja erään toisen liittyminen jäseneksi.

Eräässä maaseutupitäjässä oli kauan vain yksi kalstalainen, semmoinen riuska talonpoika, joka oli jo saanut tarpeekseen rahamahdin johtamasta kansanliikkeestä, hänelle naurettiin, vieläpä meni asiat niin pitkälle, että oma veli kielsi käymästä kyläilemässä, jos ei heitä pois tuota ruskeata puseroa, tämä vain lohdutteli, että malta nyt vielä vähän aikaa, sikei kun sieltä pääkaupungista tulee puhujia, niin ehkä sinullekin selviää ja selvisihän se ja veli veti ruskean puseron päälleen. Samaa puseromiestä naurettiin ja pilkattiin kotipitäjässään, mutta nyt ovat osat vaihtuneet, eräskin talonpoika sanoi puhetilaisuuden jälkeen, nyt sitä miestä täytyy kunnioittaa.

Yksi opiskelija kertoi, että silloin tällöin näkyi kaupungin kaduilla ruskeapuseroinen miehenrumilus, naurettiin salavihkaa ja tuumittiin, hulluja on monenlaisia, kunnes pääkaupungista saapui samanlaisia selittämään oppiaan. Mentiinpä uteliaisuudesta kuuntelemaan, sillä tuloksella, että seuraava yö kuluikin tuumimiseen toverusten kesken ja päätös tuli, liitytään mukaan.

Eräässä Sisä-Suomen kaupungissa on sellainen paikka, missä sairastetaan hyvin tarttuvaa tautia, sanoi allekirjoittaneelle junassa eräs neiti, minunkin veljeni olivat kuulemassa S.K.J:n puhujia, menivät sitten ottamaan lisätietoja heidän toimistansa, sillä ihmeellisellä tuloksella, että pusero oli muuttanut väriä. Sanoi kuullensa toistenkin, jotka haluavat ajatella omilla aivoillaan käyneen siellä samalla tuloksella.

Kyllä on ero mustilla, jotka julistavat "täällä totellaan s o k e a s t i j o h t o a, täällä ei kysytä", samoin sanovat marxilaisetkin, totellaan sokeasti punaisia porvareita, kyllä me järjestämme niin, että tarpeentullen taas saatte tapella elinetujenne puolesta. Paljon on yhteistä mustalla ja punaisella porvarilla, kumpikin toimii juutalaisen pussiin, kumpikin on painamassa kansan elintasoa alas, kumpikin lietsoo vihaa, kummankin johtajat elävät herroiksi työtätekevän ja toivottomuuteen nääntyvän kansan hartioilla, mutta sitten S.K.J:n aate kasvaa, ryntää, se voittaa.

Matkamies.

niin suunsoitto loppui alkuunsa, kuin entisen heinämiehen eväät.

Kyllä me annamme mustapaitain tulla toistenkin kokoukseemme, että suuri yleisö saa oikein nähdä minkälaisia mestareita ne mustat husaarit oikein ovat.

Vahinko vain, että sinne joukkoon on sattumalta eksynyt kunnon kansalaisia ja rehellisiä työmiehiä. Mutta eiköhän ne kohta ole meidän riveissämme, näin ainakin ajattelee

Juntta-Jehu.

Kehityksen...

(Jatk. siv. 3)

kieltäytyivät käyttämästä niitä. He luulivat ammattinsa olevan vaarassa.

2. Koska useimmat ihmiset ovat henkisesti laiskoja eivätkä halua tarkistaa ajatuksiaan. Vanhat aatteet eivät vaadi mitään ponnistusta. On helppo uskoa, kun taas ajatteleminen on vaikeaa. Massa pitää aina enemmän siitä, mikä on helppoa.

3. Koska ihmiset eivät käsitä, mitä ovat uudet aatteet. Heistä tuntuu siltä, että uudet aatteet paljastavat heidän tietämättömyytensä. Ja niinpä he turvatakseen viisautensa maineen hyökkäävät uusien aatteitten kimppuun ja työntävät ne pois tieltään.»

»Ei ole itsessään niin selvää uutta aatetta, ettei sitä voitaisi kieltää ja saattaa huonoon valoon. Ei ole niin hyödyllistä menettelytapaa, ettei sitä nimitettäisi vaaralliseksi ja tuhoisaksi. 'Totuus on aina mestauslavalla'. Uuden keksinnön arvo ei ole koskaan pelastanut sitä vihollisilta.

Olen kuluttanut koko elämäni taistelussa uusien aatteitten ja menettelytapojen puolesta ja minä tiedän, kuinka tyiperä ja leppymätön on vastarinta. Kukaan ei tiedä, kuinka vahva on yleisen mielipiteen virta, ennenkuin on yrittänyt uida siinä vastavirtaan. Kukaan ei tiedä, kuinka passiivista on massa-ajatus, enenkuin on yrittänyt saada sitä liikkeelle.»

»Emme enää jaksa käsittää, kuinka harvoin tapaa ajatusta, ja kuinka vähän on kussakin sukupolvessa luovia yksilöitä. Myöskin on vaikeaa havaita, että suurin osa elämäntovereistamme, jotka liikkuvat kaduillamme, ovat käytännöllisesti katsoen automaatteja eivätkä lainkaan ajattelevia olentoja.

Useimmat ihmiset hyväksyvät meidän päivinämme kehityksen ja ajattelemisen ja keksimisen, mutta itse asiassa he ovat yhtä vihamielisiä ja yhtä kovapäisiä kuin heidän isänsä, jos joku yksilö keksii uuden totuuden.

Valtiollisen elämän alalla ei ole olemassa sellaista puoluetta kuin liberaalinen puolue, vaan ne, jotka käyttävät itsestään tätä nimitystä, ovat tavallisesti sosialisteja ja vahingollisia yksilöitä.

Niin kutsutut »vapaamieliset» puolueet ovat aika ajoin harrastaneet edistystä ja sillä välin olleet taantumuksellisia. Lopuksi ne ovat joutuneet demagogien johdettaviksi ja muuttuneet vahingollisiksi.»

»Hyvin harvat ihmiset ajattelevat tulevaisuutta ja pohtivat uusia vaikeuksia ja tehtäviä. Tähän on omat syynsä. Tulevaisuus on hämärää, pikimustaa. Emme voi nähdä minuuttiakaan eteenpäin. Se on tuntematonta, ja kaikki ihmiset, ottamatta lukuun vahvimpia, pelkäävät tuntematonta.»

»Massa katselee menneisyyttä. Se tutkii sitä, kunnioittaa sitä. Vainajien kunnioittaminen ei ole ominaista vain Kiinalle. Se on melkein yleistä, vieläpä kaikissa mahdollisissa muodoissa. Kaikkien kansakuntien sankarit ovat kuolleita. Kaikki pyhät asiat ovat menneisyydessä. Jokaisen kansakunnan kaikkien uskomusten pohjana ovat hautausmaat.»

»Massa katselee menneisyyttä; niitä miehiä on harvassa, jotka suuntaavat katseensa tulevaisuuteen ja näkevät unta ja tekevät kokeita ja uskaltavat luoda uusia menettelytapoja ja ihanteita.»

»Meidän täytyy tästä lähtien arvostella toisella tavoin ajattelijoita ja uranuurtajia. Meidän täytyy oppia halveksimaan enemmistöjä ja antamaan arvoa luovalle ajattelulle.

Voimme uusia 'sen loiston, joka kuului Kreikalle', voimme luoda sellaisen loiston, jos pystymme luomaan sen ihastuksen, jonka uudet aatteet herättivät vanhan Kreikan kuolemattomissa kaupungeissa.

Voimme luoda tämän uuden arvosteluperusteen, jos massa saadaan käsittämään, etteivät kehitystä ja menestystä tuo hallitukset tai lainsäädäntö tai joukkotoiminta, vaan että ne johtuvat niiden miesten ajattelusta ja kokeista ja nerosta, jotka ovat kehittyneempiä kuin ne ihmiset, joitten keskuudessa he elävät. Jokainen kansakunta pelastuu niinpian kuin se jättää ristiinnaulitsematta Kristuksensa.»

Urheilu-uutisia.

Evensen vei maailmanmestaruuden.

Lauantaina vesikeli ja sunnuntaina kova tuuli haittasi pikaluistelun maailmanmestaruuskilpailuja, joten tulokset ovat heikoimpia kuin normaalijäällä, mutta kilpailujen tasaväkisyys sensijaan korvasi huonon jään aiheuttamat heikot ajat. Erikoisen ilahduttavaa oli kolmen nuoren luistelijamme Vaseniuksen, Ekmanin ja Bergholmin kamppailu kuuluja norjalaisia vastaan. He täyttivät tehtävänsä yli odotusten, eritoten Vasenius, joka johti pisteissä ensimmäisen päivän jälkeen, mutta menetti 1500 m:llä mahdollisuutensa mestaruuteen. Tulokset:

500 m.:

1) H. Pedersen, Norja	49,9
2) B. Evensen, Nojra	50,1
3) B. Vasenius, Suomi	50,8
4) C. Thunberg, Suomi	50,9
5) J. Friman, Suomi	51,1
6) H. Haraldsen, Norja	51,5
7) A. Mitt, Eesti	
A. Ojala, Suomi	
N. Bergholm, Suomi	51,8
10) Å. Ekman, Suomi	52,1

1500 m.:

1) B. Evensen	2.30,1
2) H. Pedersen	2.31,7
3) I. Ballangrudd, Norja	2.34,5
4) M. Stiepl, Itävalta	2.35,0
5) C. Mathisen, Norja	2.35,4
6) C. Thunberg	2.36,1
7) Paananen, Suomi	2.37,2
8) Engnestangen, Norja	2.38,1
9) H. Haraldsen	2.38,3
10) B. Vasenius	2.39,0

5000 m.:

1) B. Vasenius	10.03,0
2) I. Ballangrud	10.08,3
3) H. Engnestangen	10.10,8
4) Å. Ekman	10.12,3
5) B. Evensen	10.13,3
6) N. Bergholm	10.16,0
7) G. Hennum, Suomi	10.16,7
8) M. Staksrud, Norja	16.16,9
9) M. Stiepl	10.16,3
10) C. Mathisen	10.26,2

10,000 m.:

1) Carlsen, Norja	19.03,5
2) Stiepl	19.13,7
3) Vasenius	19.20,9
4) Ballangrud	19.30,6
5) Ekman	19.38,1
6) Evensen	19.38,9
7) Mathisen	19.46,5
8) Bergholm	19.55,7)
9) Jürgenson, Eesti	20.23,3
10) Skutnabb, Suomi	21.00,4

Pisteet:

1) B. Evensen, Norja	220,417
2) B. Vasenius, Suomi	222,145
3) I. Ballangrud, Norja	224,560
4) M. Stiepl, Itävalta	225,580
5) Å. Ekman, Suomi	225,935
6) C. Mathiesen, Norja	227,445
7) N. Bergholm, Suomi	227,752
8) A. Carlsen, Norja	231,225
9) K. Skutnabb, Suomi	234,250
10) E. Jürgensen, Eesti	240,165

Kiffen putosi, Jukolan Pojat nousivat A-sarjaan.

Jääpalloilun A-sarja päättyi eilen, HIFK ja ViPS saivat yhtä monta pistettä, jonka vuoksi niiden välillä tulee suoritettavaksi uusintaottelu Viipurissa kahden viikon kuluttua. Sunnuntaina ViPS voitti HJK:n 6—0. Sudet IFK:n 4—2 ja Porvoon Akilles KIF:en 5—1.

1) ViPS	7	15— 7
2) HIFK	7	15—11
3) Sudet	6	21—12
4) Akilles	5	14—13
5) HJK	3	4—13
6) Kiffen	2	8—21

Suomen Kansan Järjestö
JÄRJESTÖTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki, Etelä Makasiininkatu 6.

Puhelimet:
Järjestön johtaja, Toimiston päällikkö, Järjestön rahastaja 24 100
Lehtijaosto: „ kassa, „ ilmoitukset, „ tilaukset 34 793
Toimitus 21 456
Arpajaistoimisto 33 156
Työtoimisto 24 100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO, E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
SKJ Helsingin Sörnäisten lukutupa, V linja 14.
Uudenmaan piirikanslia, E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Turun aluekanslia, Turku, Rauhank. 8. puh. 3455.
Mäntsälän alue, Mäntsälä, Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue, Karjaa. Puh. 1 41
Kuopion aluekanslia, Kuopio, Puijonk 15. Puh. 991
Vaasan I aluekanslia, Korsholma, opett Kull.
Vaasan 2 aluekanslia, Vaasa, Vaasanpuistikko. Kerman
Viipurin aluekanslia, Viipuri, Ristimäki, Kaalimaankatu 2, Saarinen.
Jyväskylän alue, Jyväskylä, Emaus. Puh. 2 31
Porvoon aluekanslia, Porvoo, Vesitornink. 34.
Loviisan aluekanslia, Loviisa, Mariank. 7. A.
Hämeenlinnan aluekanslia, Hämeenlinna, Hätilä, Harjula.

Herää Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja.

Tilaushinnat:
1/1 v. 35:—
1/2 v. 20:—
1/4 v. 15:—
1 kk. 6:—
Irtonumeron hinta 1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm. tekstin jälkeen 1:—, tekstissä 1:20, määrätyllä paikalla 10 % koroitus.

Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1934.
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapaino Oy.